

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

mardi

30-09-2003

Matin

dinsdag

30-09-2003

Morgen

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders en Spirit</i>
<i>VLAAMS BLOK</i>	<i>Vlaams Blok</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>	<i>PLEN</i>	<i>Plenum (witte kaft)</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>	<i>COM</i>	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Interpellations jointes de	1
- M. Pieter De Crem au premier ministre sur "l'octroi du titre de Ministre d'Etat à un chef de cabinet démissionnaire" (n° 3)	
- M. Geert Bourgeois au premier ministre sur "la nomination du chef de cabinet du premier ministre en tant que Ministre d'Etat" (n° 4)	
<i>Orateurs: Pieter De Crem, président du groupe CD&V, Geert Bourgeois, Guy Verhofstadt, premier ministre</i>	
<i>Motions</i>	9
Question de Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les inquiétudes de la police locale figurant dans un rapport de la Commission permanente de la police locale" (n° 40)	10
<i>Orateurs: Corinne De Permentier, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>	
Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conséquences de l'arrêt du Conseil d'Etat relatif à l'obligation de domicile des sapeurs pompiers" (n° 41)	13
<i>Orateurs: Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>	
Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la lettre de l'AFCN aux villes et aux communes concernant l'enlèvement des paratonnerres" (n° 51)	16
<i>Orateurs: Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>	
Interpellation de M. Carl Devlies au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'introduction accélérée de la carte d'identité électronique" (n° 9)	19
<i>Orateurs: Carl Devlies, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</i>	
<i>Motions</i>	24
Interpellation et question jointes de	25
- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la dotation fédérale de base 2003 aux zones de police locale" (n° 35)	25
- M. François-Xavier de Donnée au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la répartition de la charge financière des zones de polices entre les communes" (n° 85)	25

INHOUD

Samengevoegde interpellaties van	1
- de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "de benoeming van een ontslagnemend kabinetschef tot Minister van Staat" (nr. 3)	
- de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de benoeming van de kabinetschef van de eerste minister tot Minister van Staat" (nr. 4)	
<i>Sprekers: Pieter De Crem, voorzitter van de CD&V-fractie, Geert Bourgeois, Guy Verhofstadt, eerste minister</i>	
<i>Moties</i>	9
Vraag van mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de ongerustheid bij de lokale politie zoals blijkt uit een verslag van de Vaste Commissie van de lokale politie" (nr. 40)	10
<i>Sprekers: Corinne De Permentier, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van het arrest van de Raad van State aangaande de woonplaatsverplichting voor brandweerlieden" (nr. 41)	13
<i>Sprekers: Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de brief van FANC aan steden en gemeenten met betrekking tot de verwijdering van radioactieve bliksemafleiders" (nr. 51)	16
<i>Sprekers: Hagen Goyvaerts, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
Interpellatie van de heer Carl Devlies tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de versnelde invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 9)	19
<i>Sprekers: Carl Devlies, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</i>	
<i>Moties</i>	24
Samengevoegde interpellatie en vraag van	25
- de heer Dirk Claes tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de federale basisdotatie 2003 aan de lokale politiezones" (nr. 35)	25
- de heer François-Xavier de Donnée aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verdeling van de financiële last van de politiezones tussen de verschillende	25

<p><i>Motions</i> 29</p> <p><i>Orateurs:</i> Dirk Claes, François-Xavier de Donnée, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>gemeenten" (nr. 85)</p> <p><i>Moties</i> 29</p> <p><i>Sprekers:</i> Dirk Claes, François-Xavier de Donnée, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "une erreur de comptage par le système de vote électronique lors des élections du 18 mai 2003" (n° 101)</p> <p><i>Orateurs:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "een foute telling door het systeem voor elektronische stemming bij de verkiezingen van 18 mei 2003" (nr. 101)</p> <p><i>Sprekers:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les mentions incomplètes lors des envois des convocations électorales pour les élections législatives du 18 mai dernier par la commune de Zaventem" (n° 157)</p> <p><i>Orateurs:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de onvolledige vermeldingen bij de verzending van de oproepingsbrieven voor de parlementsverkiezingen van 18 mei jongstleden door de gemeente Zaventem" (nr. 157)</p> <p><i>Sprekers:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'appel au boycott des élections législatives du 18 mai 2003 en province de Brabant flamand et les suites y réservées" (n° 158)</p> <p><i>Orateurs:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de oproep tot het boycotten van de parlementsverkiezingen van 18 mei 2003 in de provincie Vlaams-Brabant en het gevolg dat hieraan werd gegeven" (nr. 158)</p> <p><i>Sprekers:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le projet de fusion des zones de police de Tervuren et d'Hoeilaart-Overijse" (n° 159)</p> <p><i>Orateurs:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het plan om de politiezones Tervuren en Hoeilaart-Overijse te fuseren" (nr. 159)</p> <p><i>Sprekers:</i> Eric Libert, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'application de la réglementation relative à la mobilité" (n° 166)</p> <p><i>Orateurs:</i> Jacqueline Galant, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de regelgeving betreffende de mobiliteit" (nr. 166)</p> <p><i>Sprekers:</i> Jacqueline Galant, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le droit de la défense d'une mineure en zone de transit" (n° 174)</p> <p><i>Orateurs:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur</p>	<p>Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het recht op verdediging van een minderjarige die zich in de transitzone bevindt" (nr. 174)</p> <p><i>Sprekers:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken</p>
<p>Question de Mme Inge Vervotte au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les formations destinées au personnel des services</p>	<p>Vraag van mevrouw Inge Vervotte aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opleidingen van de geïntegreerde</p>

de la police intégrée" (n° 176)

Orateurs: **Inge Vervotte, Patrick Dewael**,
vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

politiediensten" (nr. 176)

Sprekers: **Inge Vervotte, Patrick Dewael**,
vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

Interpellations jointes de

- M. Pieter De Crem au premier ministre sur
"l'accord de principe informel intervenu entre les
partis de la majorité en vue de régulariser les
dossiers de demande d'asile pendants qui sont
antérieurs au 1er janvier 2000" (n° 7)

- M. Guido Tastenhoye au premier ministre sur
"les pratiques de régularisation du ministre de
l'Intérieur" (n° 32)

Orateurs: **Pieter De Crem**, président du
groupe CD&V, **Guido Tastenhoye, Patrick
Dewael**, vice-premier ministre et ministre de
l'Intérieur

42

Samengevoegde interpellaties van

- de heer Pieter De Crem tot de eerste minister
over "het zogenaamd principieel en informeel
akkoord van de meerderheidspartijen om lopende
asiel dossiers van voor 1 januari 2000 te
regulariseren" (nr. 7)

- de heer Guido Tastenhoye tot de eerste minister
over "de regularisatiepraktijken van de minister
van Binnenlandse Zaken" (nr. 32)

Sprekers: **Pieter De Crem**, voorzitter van de
CD&V-fractie, **Guido Tastenhoye, Patrick
Dewael**, vice-eerste minister en minister van
Binnenlandse Zaken

42

Motions

49

Moties

49

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

du

van

MARDI 30 SEPTEMBRE 2003

DINSDAG 30 SEPTEMBER 2003

Matin

Morgen

La séance est ouverte à 10.08 heures par M. François-Xavier de Donnée, président.
De vergadering wordt geopend om 10.08 uur door de heer François-Xavier de Donnée, voorzitter.

Le **président**: M. Francis Van den Eynde est absent. Son interpellation n° 5 n'aura pas lieu.

01 **Samengevoegde interpellaties van**

- de heer Pieter De Crem tot de eerste minister over "de benoeming van een ontslagnemend kabinetschef tot Minister van Staat" (nr. 3)
- de heer Geert Bourgeois tot de eerste minister over "de benoeming van de kabinetschef van de eerste minister tot Minister van Staat" (nr. 4)

01 **Interpellations jointes de**

- M. Pieter De Crem au premier ministre sur "l'octroi du titre de Ministre d'Etat à un chef de cabinet démissionnaire" (n° 3)
- M. Geert Bourgeois au premier ministre sur "la nomination du chef de cabinet du premier ministre en tant que Ministre d'Etat" (n° 4)

01.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, in de warme augustusmaand heeft de bevolking, met vakantie of reeds teruggekeerd, kennis genomen van het feit dat de Koning, op uw voordracht, uw gewezen kabinetschef en voorzitter van de Federale Overheidsdienst van de eerste minister, die bij zijn ontslag een promotie heeft gekregen bij de Nationale Bank, naast zijn nieuwe titel en functie-Invulling van vice-gouverneur heeft uitgewuifd met de titel van Minister van Staat, hetgeen automatisch het lidmaatschap van de Kroonraad met zich meebrengt. In essentie wordt de titel van Minister van Staat enkel toegekend voor de ervaring van ministers. Het gaat niet alleen om de ervaring van ministers; het moeten ook ervaren ministers zijn. Dat is niet zomaar een losstaand principe. De ervaring moet gestalte hebben gekregen in een feitelijk beleid. Wanneer wij de naslagwerken lezen van illustere professoren – ik denk aan professor Schrans, minister Vande Lanotte of André Molitor, de gewezen kabinetschef van de Koning, die in zijn boek "La fonction royale en Belgique" heel duidelijk verwijst naar het belang van de Kroonraad en de samenstelling ervan –, dan rijzen er toch wat problemen bij de bevolking in verband met de ervaring van de betrokkene.

01.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Au mois d'août, nous avons appris que lorsque l'ancien chef de cabinet du premier ministre avait démissionné, le Roi l'avait non seulement promu vice-gouverneur de la Banque Nationale de Belgique mais également nommé ministre d'Etat. Désormais, l'intéressé fait donc partie du Conseil de la Couronne. Or, j'estime qu'il manque d'expérience. Le Roi s'entoure de ministres expérimentés qui sont parvenus à l'apogée de leur carrière. Dans le passé, il est arrivé que certains présidents de parti soient nommés ministre d'Etat et, à titre tout à fait exceptionnel, d'autres personnes. Mais quoi qu'il en soit, il est toujours tenu compte de la

De Koning omringt zich namelijk met ervaren ministers die in een

bepaalde mate - en dat is afhankelijk van de persoon die tot Minister van Staat wordt benoemd - toch de top van hun loopbaan hebben bereikt. Ze vormen een raad van wijzen voor moeilijke momenten. Dat is een beetje de interpretatie die is gegeven aan het lidmaatschap van die Kroonraad.

Weliswaar is die Kroonraad een laatste keer samengekomen in 1960 op twee bijzonder belangrijke momenten in de vaderlandse geschiedenis: enerzijds, de afwikkeling van de koningskwestie en, anderzijds, het prerevolutionaire klimaat dat was ontstaan naar aanleiding van de eenheidswet van Gaston Eyskens.

Er is een evolutie geweest, en dat is ook goed, om hierbij vertegenwoordigers van jongere en nieuwere partijen te betrekken. Er werden ook steeds meer partijvoorzitters en gewezen partijvoorzitters benoemd tot Minister van Staat en heel uitzonderlijk werden ervaren en invloedrijke mensen van buiten de kring van de partijvoorzitters tot Minister van Staat aangesteld. Het laatste voorbeeld daarvan is Minister van Staat Vanistendael, die onlangs is overleden.

Bovendien wordt nog op een andere manier een onderscheid gemaakt in de die Ministers van Staat, omdat er Ministers van Staat zijn die benoemd worden samen met een aantal andere ministers. Daarbij wordt in de eerste plaats – zoals het in onze representatieve democratie hoort te zijn – rekening gehouden met die representativiteit of, wanneer ze doorbroken zou zijn, wordt deze hersteld zodat de Kroonraad min of meer een afspiegeling is van de politieke toestand van het koninkrijk.

Er zijn daarnaast ook ministers die alleen werden benoemd naar aanleiding van hun ontslag. Dat is eigenlijk een eer die alleen de eerste ministers te beurt valt wanneer zij ontslag nemen, of wanneer zij opgevolgd worden. Dat gebeurt ook meestal op de dag van hun opvolging.

Ik denk hierbij aan het verlenen van de titel van Minister van Staat aan Wilfried Martens in maart 1992 en aan Jean-Luc Dehaene in juli 1999. Het is dus op zijn minst opvallend en merkwaardig dat de eerste minister zijn kabinetschef, naar aanleiding van diens ontslag, bedacht met de titel van Minister van Staat.

Dit staat los van de capaciteiten en de verdiensten die een kabinetschef van de eerste minister heeft. Daarover gaat het niet. Het staat los van wie de Wetstraat 16 ook moge bewonen. De kabinetschef van een eerste minister zal ongetwijfeld vele verdiensten en capaciteiten hebben. De vraag blijft echter waarom de eerste minister gemeend heeft zijn kabinetschef met deze titel te moeten bedenken. Dit gebeurde trouwens voor het eerst in de Belgische geschiedenis.

Als daarvoor al redenen zouden zijn, dan zou men zich ook de vraag kunnen stellen waarom het eigenlijk alleen zijn eigen kabinetschef is. Er zijn immers nog vele kabinetschefs in dit land, die een veel langere staat van dienst hebben. Zij hebben minstens evenveel verdiensten voor het land. Aan hen werd de titel echter niet aangeboden of gegund. Laten we immers eerlijk zijn, deze titel is een gegund iets. Men gunt iemand het dragen van deze titel. Blijkbaar

représentativité de la personne dont on envisage la nomination et l'on essaie de faire en sorte que le Conseil de la Couronne soit le reflet de la situation politique du Royaume.

Pour quelle raison le premier ministre a-t-il estimé devoir conférer ce titre à son ancien chef de cabinet? Pourquoi les autres chefs de cabinets n'ont-ils pas pu prétendre à ce titre? Les personnes qui servent le pays méritent de recevoir une distinction honorifique. Pour quelle raison une distinction dans les ordres nationaux ne suffirait-elle pas pour exprimer notre reconnaissance? Je n'oserais affirmer que cette décision illustre le fait que M. Coene était un ministre de fait.

Le premier ministre entend briser les tabous mais transformer le Conseil de la Couronne en un cercle d'amis porte préjudice à l'institution. La décision a été prise en toute discrétion, alors que la coutume veut que le premier ministre l'annonce depuis sa résidence officielle, au terme d'une concertation en Conseil des ministres.

Pourquoi une personne n'ayant jamais été membre du gouvernement et n'ayant pas été élue a-t-elle été nommée membre du Conseil de la Couronne, une fonction représentative par excellence? Les nombreux mérites de M. Coene ne constituent pas une réponse suffisante: il existe nombre d'autres possibilités d'honorer une personne pour ses mérites.

bestaat er dus ook een onderscheid in de nieuwe categorie van Ministers van Staat, met name die van gewezen kabinetschefs. De ene komt in aanmerking, maar de andere niet. Men zou dus eigenlijk een soort van deontologie of kader moeten kunnen ontwikkelen waaraan kan worden getoetst waarom men het recht heeft of het voorrecht krijgt om deze titel te mogen dragen.

Er is natuurlijk ook een algemeen gegeven. In een land waar de instellingen en de mensen die deze instellingen dragen en schragen worden gerespecteerd, zijn ermerken op hun plaats.

Daarover gaat de discussie niet. Ik denk dat een land dat zichzelf respecteert, dat ook moet doen. Alleen is de vraag waarom het kader van de ridderorden – om nog niet van de andere gunsten te spreken – niet volstaat. Genoemd kader heeft toch ook een gradatie, die minstens van even groot aanzien is, om effectief de erkentelijkheid – al dan niet terecht – uit te drukken? In dit geval moge het terecht zijn. Waarom wordt echter in dit geval het hele kader van de ridderorden niet toegepast?

Ik durf niet te veronderstellen dat het eigenlijk om een post factum bevestiging zou gaan van de grote macht en invloed die uw kabinetschef werd toegedicht. Het zou ook niet goed zijn voor onze democratie, die u en ons dierbaar is, indien u daarmee het signaal geeft dat de heer Coene een feitelijk minister zou zijn geweest. Dat is immers eigenlijk de consequentie van zijn benoeming tot Minister van Staat. Hij zou eigenlijk en feitelijk minister zijn geweest zonder dat hij deel uitmaakte van de regering, zonder dat hij de eed in de handen van de Koning heeft afgelegd en zonder dat wij in het Parlement, het essentiële evenwichtmechanisme tussen uitvoerende en wetgevende macht, deze zogezegde minister of deze persoon, als het ware met ministeriële bevoegdheden omgord, ter verantwoording hebben kunnen roepen.

Président: Thierry Giet.

Voorzitter: Thierry Giet.

Ik weet dat u grensverleggend wil werken. U wil ook taboedoorbrekend zijn. Dat is ook wat wij in de regeringsverklaring hebben vernomen. Het is in elk geval niet onze optie. Het is ook niet onze optie u de Kroonraad tot een soort cercle d'amis, een vriendenclub, te laten maken.

Wij denken dat dit schadelijk is voor de instellingen, dat dit zeer schadelijk is voor de instelling die de Kroonraad is. Het is niet omdat de Kroonraad in een periode van 43 jaar niet meer is bijeengeroepen, dat er nooit meer een moment in de vaderlandse geschiedenis komt waarop deze raad opnieuw zal moeten worden bijeengeroepen. Dan zit men eigenlijk met een klassering van ministers van Staat eerste klasse – zij die wegens titels en verdiensten en volgens een vast stramien wegens uitzonderlijke verdiensten aan het land en daarvoor altijd democratisch gelegitimeerd zijnde, de titel hebben verkregen – en de tweede klasse die bestaat vanaf augustus 2003, met andere woorden voor wie het voldoende is een persoonlijke goede relatie te hebben met degene die aan de Koning het voorstel doet inzake de Ministers van Staat.

Wat mij een beetje opviel, mijnheer de eerste minister, is dat u ook niet echt van deze benoeming een speerpunt heeft gemaakt. Het was niet echt een beslissing die met veel fanfare werd aangekondigd. Het was eerlijk gezegd een beetje “en sourdine”. Ik zal niet zeggen dat het “en stoemelings” was, maar het ging toch “stillekes”. Dit is “stillekes” gebeurd. De relatieve luwte van de augustusmaand heeft u nuttig geacht om deze beslissing aan de wereld en aan de inwoners van dit land kond te doen. Normaal gezien gebeurt het bekendmaken van een dergelijke beslissing aan de trap van de Wetstraat 16, nadat deze beslissing het nodige overleg heeft gekend in de Ministerraad. Ik meen te mogen hebben vernemen dat dit niet is gebeurd.

Op basis van uw antwoord op de vraag die wij stellen, zullen wij hierover al dan niet een motie indienen. Waarom heeft u het nodig geacht om een niet-regeringslid of niet-partijvoorzitter te benoemen tot lid van de Kroonraad?

Een antwoord in de zin van “voor zijn vele of voor zijn uitzonderlijke verdiensten” volstaat niet, omdat daarvoor andere mogelijkheden bestaan. Daarnet had ik het daarover en ik zal dat niet herhalen.

Daaraan gekoppeld is de vraag, waarom een bij uitstek representatieve functie wordt toegekend aan een niet-verkozene.

Mijnheer de eerste minister, u bent aan het Parlement een duidelijk antwoord verschuldigd omtrent de functie van Minister van Staat en om het orgaan van de Kroonraad opnieuw op het niveau te brengen waar het hoort.

De **voorzitter**: Mijnheer Bourgeois, u krijgt een spreektijd van vijf minuten.

01.02 Geert Bourgeois (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen mij aan de mij toegemeten spreektijd van vijf minuten te houden.

Mijnheer de eerste minister, bijna twee maanden zijn voorbijgegaan nadat ons interpellatieverzoek werd ingediend.

Volgens de voorzitter is het niet nodig om de Kamer bijeen te roepen voor al die kleine akkefietjes. Ik meen dat er tientallen, zoniet enkele honderden interpellaties en vragen wachten op een antwoord. De regering maakte inderdaad handig gebruik van de vakantieperiode om een aantal beslissingen te nemen in de luwte, “en stoemelings”.

Bovendien heb ik geconstateerd dat een aantal van uw ministers nu reeds volop beleidsnota's bekend maken via de media, zonder dat het Parlement de kans krijgt om daarop in te pikken.

Mijnheer de eerste minister, hoewel het wat laat is, blijft het volgens mij zinvol u te interpellieren over het merkwaardige gegeven dat u uw voormalige kabinetschef in één klap benoemt tot vice-gouverneur van de Nationale Bank en hem de eretitel geeft van Minister van Staat. U benoemt hem tot lid van de Kroonraad.

We weten allemaal dat dit een eretitel is en dat de zaak op zich niet zoveel om het lijf heeft. De vorige interpellant heeft er nog eens op gewezen dat die Kroonraad eigenlijk nauwelijks bijeenkomt. Hij heeft ook geen echte bevoegdheden en staat niet in de Grondwet vermeld.

01.02 Geert Bourgeois (N-VA): Le gouvernement a profité de la période de vacances pour prendre un certain nombre de décisions. L'ancien chef de cabinet du premier ministre a ainsi simultanément été nommé vice-gouverneur de la Banque Nationale et ministre d'Etat. Cette dernière nomination constitue une rupture avec la tradition de nommer des anciens ministres en qualité de ministres d'Etat, non pas sur la seule base de leurs qualités, mais sur la base de la manière *exceptionnelle* dont ils ont servi les intérêts du pays.

Le premier ministre met en exergue les nombreuses qualités de M. Coene. Même si le fait n'est guère contestable, cette notion est toutefois trop vague pour être un critère valable. Par ailleurs, le premier ministre fait part de sa volonté de moderniser le Conseil de la Couronne. Quelle est la

Niettemin is zo'n benoeming tot Minister van Staat iets zeer uitzonderlijks. Tot nu toe en in de lijn van de traditie komt dit meestal toe aan ex-ministers, aan mensen die niet alleen kwaliteiten hebben maar die zich ook op een uitzonderlijke manier – zoals dat heet – ingezet hebben voor 's lands belangen. Dit is een breuk daarmee. Voor het eerst in de geschiedenis wordt een voormalig kabinetschef, ongetwijfeld omwille van de verdiensten die hij gehad heeft in de partijpolitiek en in de ondersteuning van zijn eerste minister, Minister van Staat.

Ik heb gezocht naar de motivering en ik heb interviews daaromtrent met de eerste minister gelezen. Mijnheer de eerste minister, u roept eigenlijk twee argumenten in. Eerst en vooral zegt u dat de heer Coene ongetwijfeld veel kwaliteiten heeft. Ik denk dat weinig mensen in deze zaal dat zullen betwisten. De heer Coene heeft inderdaad veel kwaliteiten. U bent heel goed geplaatst om die te beoordelen. Er zijn echter natuurlijk nog wel meer mensen met kwaliteiten in dit land. Ik durf zelfs bijna te vermoeden dat er ook mensen met kwaliteiten zijn die geen kabinetschef zijn en die niet tot de meerderheid behoren. Misschien behoren ze zelfs tot de oppositie. Op zich is dat toch een zeer vaag en al te breed criterium om over te gaan tot het benoemen van iemand tot lid van de Kroonraad.

Ten tweede hebt u gezegd dat u dit wou moderniseren. Dat leek mij ook wat vreemd en eigenaardig, het moderniseren van de Kroonraad, een instelling die niet in de Grondwet staat, die geen echte bevoegdheden heeft en die ook niet bijeenkomt. Het is heel duidelijk dat de leden ervan er vooral op uit zijn om met een A-plaat te kunnen rondrijden, dat op hun adreskaartje te kunnen afdrukken en de titel mee te kunnen nemen tot in het graf. Wat wilt u moderniseren aan die instelling?

U hebt al een heel uitgebreide regering, u hebt al staatssecretarissen en u deed vroeger al een beroep op commissarissen en dergelijke. Wilt u de Kroonraad nieuw leven inblazen? Is het uw bedoeling daaraan een nieuw elan te geven? Wilt u die instelling een nieuwe functie geven? Wilt u de Kroonraad in onze staatsinrichting echt een functie gaan geven? Ik peil tot nu toe tevergeefs naar de beweegredenen die u hebben gedreven tot deze benoeming.

Wat zijn de criteria? Ik denk dat u houdt van transparantie. Het is goed dat de bevolking en andere mensen met kwaliteiten ook weten wat zij moeten presteren en welke titels en verdiensten zij moeten hebben om te kunnen worden benoemd in die Kroonraad, om minister van Staat te worden.

Welk belang hecht u daaraan, mijnheer de eerste minister? Ik denk dat u daar nogal wat belang aan hecht, aangezien u uw voormalige kabinetschef – die u trouw heeft gediend en heel wat klusjes heeft geklaard – in die Kroonraad parachuteert. Of is het de bedoeling om die instelling te degraderen? Wilt u zeggen dat uiteindelijk iedereen daar in kan geraken. Sommige mensen hebben al gezegd dat we in het tijdperk van Calligula komen. U weet dat Calligula zijn paard heeft benoemd tot consul en dat hij ook nog heeft gedecreteerd dat men in een wijde cirkel omheen dat paard stilte in acht moest nemen om dat paard toe te laten om diep na te denken. Sommigen hebben al geopperd dat de premier in de volgende stap ongetwijfeld zijn koersfiets gaat benoemen tot lid van de Kroonraad. Is het de

portée de ces propos? Veut-il redynamiser cette institution, qui n'est pas mentionnée dans la Constitution et qui ne dispose pas de véritables pouvoirs? Envisage-t-il un nouveau rôle pour ce Conseil au sein de nos institutions?

Le premier ministre prône la transparence. Pourrait-il me communiquer les critères à remplir pour devenir ministre d'Etat? Le premier ministre va-t-il nommer son vélo de course ministre d'Etat, à l'instar de l'empereur Caligula qui a nommé son cheval consul? Ou la nomination de M. Coene doit-elle être considérée comme un cadeau d'adieu?

bedoeling om daaraan een nieuw elan te geven? Wilt u daar iets ernstigs mee doen, of is het alleen maar een afscheidscadeau, zoals het toch – denk ik – bij de meeste mensen overkomt? U geeft een eretitel aan een van uw meest trouwe dienaren.

Mijnheer de eerste minister, wat is uw bedoeling met die Kroonraad?

01.03 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik moet eerlijk zeggen dat ik dacht dat wij vandaag wel wat andere katten te geselen hebben in de Belgische politiek dan het nu te hebben over de aanstelling van een Minister van Staat. Ik denk overigens dat dit de eerste keer is dat dit gebeurt. Ik heb dit in het verleden nooit meegemaakt.

Ik dacht dat wij andere katten te geselen hebben dan hier te praten over een benoeming van een Minister van Staat die in de loop van de maand augustus heeft plaatsgevonden. Blijkbaar is dat niet de overtuiging en mening van de interpellanten. Bovendien is de uiteenzetting van de interpellanten helemaal niet correct. Ik citeer uit het handboek van het Belgisch Staatsrecht van professor Alen op pagina 229: "Een minister van Staat is enkel een eretitel die door de Koning wordt verleend aan personen die zich in het openbaar leven verdienstelijk hebben gemaakt en die overigens geen enkele bevoegdheid inhoudt".

Het is met andere woorden nooit zo geweest, in tegenstelling tot wat hier wordt beweerd, dat een titel van Minister van Staat enkel gereserveerd was voor voormalige ministers of partijvoorzitters. Ik kan u een paar voorbeelden geven van de voorbije 20 jaar: Karel Van Miert, Jacky Moraël, Jos Geysels, Gérard Deprez, José Daras, Roger Lallemand, Gilbert Temmerman, Antoinette Spaak. Nog veel duidelijker voorbeelden zijn Dries Kinsbergen, een gewezen gouverneur, en de onlangs overleden August Vanistendael die als vakbondsman niet eens parlamentslid was.

Wat de verdiensten van de heer Luc Coene betreft, kan ik u zeggen dat hij gedurende jaren voorzitter was van de Kanselarij, wat de hoogste ambtenaar van het land is. Daarnaast was hij secretaris van de Ministerraad. In tegenstelling tot wat meneer De Crem beweert, is hij gedurende vele jaren als senator lid van het Parlement geweest. Dit laatste was hem wellicht ontgaan.

De verdiensten van de betrokkene, die de hoogste ambtenaar was van de Kanselarij, secretaris van de Ministerraad gedurende jaren en gewezen senator, passen perfect in het rijtje waarover meneer De Crem het heeft gehad. Ik heb minstens tien voorbeelden gegeven van mensen die nooit parlamentslid zijn geweest, wat bij meneer Coene niet het geval was.

Ik vind ook dat we niet meer in de Middeleeuwen leven. Er worden geen mandaten meer toegekend op basis van de welluidende titels die men heeft, maar wel op basis van de verdiensten die men heeft. Ik denk dat die verdiensten er in hoofde van de heer Coene er zijn. Ik vind deze benoeming van het Staatshoofd dan ook terecht.

01.04 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben zeer tevreden dat de eerste minister zegt dat hij mijn redenering bijtreedt. De ministers van Staat bestonden tot de benoemingen in augustus in

01.03 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: N'avons-nous pas d'autres chats à fouetter aujourd'hui?

Dans son *Handboek van het Belgisch Staatsrecht*, édition 1995, le professeur Alen écrit à la page 129 que le titre de ministre d'Etat est une distinction honorifique accordée par le Roi aux personnes qui, dans la vie publique, ont méritoirement servi leur patrie et qui ne débouche sur aucune attribution de compétences.

Le titre de ministre d'Etat n'est pas réservé aux anciens ministres et encore moins aux présidents de parti. Au cours des vingt dernières années, dix personnes qui n'ont jamais occupé la fonction de parlementaire ont été nommées membres du Conseil de la Couronne. M. Coene, qui a présidé des années durant la chancellerie, qui est ancien secrétaire du Conseil des ministres et ancien sénateur (ceci a peut-être échappé à M. De Crem) correspond parfaitement au profil requis.

Je ne préconise absolument pas l'octroi de mandats sur la base de titres. A mon estime, les mandats doivent être attribués au mérite. Cette nomination est justifiée.

01.04 **Pieter De Crem** (CD&V): Je me félicite de constater que le ministre abonde dans mon sens.

grote getale uit partijvoorzitters, gewezen ministers of gewezen eerste ministers. Hij doet alsof ik de parlementaire loopbaan van meneer Coene niet zou kennen. Hij was een gerespecteerde collega in de Senaat. Ook in uw opsomming, mijnheer de eerste minister, ontgaat het u wellicht – u bent dat in uw driftig antwoord vergeten – dat de heer Karel Van Miert gedurende een bepaalde periode lid is geweest van de Kamer, nota bene tijdens de legislatuur waarin ook u de eed heeft afgelegd, namelijk 1981 tot 1985. Ik vergis mij trouwens niet als ik denk dat u uw eed in het Parlement heeft afgelegd in 1984.

01.05 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: U vergist zich compleet. Ik heb mijn eed afgelegd in januari 1985.

01.06 **Pieter De Crem** (CD&V): Ik dacht dat u de eed had afgelegd in de periode van 1981 tot 1985 nadat de heer Willy De Clercq naar de Europese Commissie was gegaan. Ik vergis mij dus niet.

U geeft geen antwoord op de vragen. U geeft geen antwoord op de vraag waarom u niet de andere mogelijkheden om verdiensten te kwantificeren en te kwalificeren van toepassing heeft gemaakt op uw kabinetschef. Er zijn ook nog andere mogelijkheden. Er zijn de adellijke gunsten die soms ook aan gewezen hoogwaardigheidsbekleders in dit land worden toegekend. Ik vind in elk geval dat u een eerste en tweede klasse van Ministers van Staat heeft benoemd.

Dat zal er in elk geval voor zorgen dat de Kroonraad, die niet alleen een ceremonieel orgaan is maar die echt nog een functie heeft waarnaar trouwens verwezen wordt in de Grondwet, als orgaan door u gedegradeerd wordt.

Ten slotte, u hebt andere katten te geselen. Er staan vandaag op de agenda nog heel wat katten. Misschien zijn er katten bij waar u katers van krijgt maar u stuurt in elk geval uw kat wat de behandeling ervan betreft. Ik heb nog interpellaties die ik aan u heb gericht, bijvoorbeeld omtrent het principieel en informeel akkoord van de meerderheidspartijen over de asiëldossiers. Die interpellatie had ik aan u gericht maar u stuurt uw kat, die zich vermoemt als Patrick Dewael, vice-eerste minister.

01.07 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Die is bevoegd voor deze materie.

01.08 **Pieter De Crem** (CD&V): Ik had aan u nog een interpellatie gericht die u doet “kateren”, namelijk over het zogenaamde geheim akkoord bij de federale regeringsonderhandelingen betreffende de wijziging van de kiesomschrijvingen voor de verkiezing van het Vlaams Parlement en de Waalse Gewestraad waarover u hebt gemiauwed op uw fractiedagen aan de kust. Dat hebben wij vanmorgen gelezen. Misschien was dat een zoekkat die uit de Noordzee kwam? Wat stel ik vast? Dat u ook daar uw kat stuurt of dat dit alles een kater heeft nagelaten. Ik vind het trouwens echt kleintjes van u dat u voor een dergelijk belangrijk punt niet naar het Parlement komt, heel goed wetend dat u vandaag in de krant daaromtrent verklaringen aflegt.

Dan heb ik voor deze namiddag nog een vraag die ik aan u heb

Auparavant, les ministres d'Etat étaient en effet la plupart du temps présidents de parti.

01.06 **Pieter De Crem** (CD&V): Le premier ministre semble dire que je ne connais pas la carrière de M. Coene. Il n'a pas davantage répondu à la question de savoir pourquoi d'autres honneurs, tels que les faveurs nobiliaires, ne s'appliquaient pas à son propre chef de cabinet. Dans l'intervalle, il a accordé le titre de ministre d'Etat à des candidats de second rang et porte ainsi atteinte au Conseil de la Couronne.

Il y a d'autres chats à fouetter aujourd'hui. Le premier ministre délègue le ministre Dewael pour répondre à mon interpellation sur l'accord de principe dans les dossiers d'asile. Il a également refusé de répondre personnellement à mon interpellation sur la modification des circonscriptions électorales.

01.08 **Pieter De Crem** (CD&V): Quant à Mme Arena, elle doit répondre à ma question sur le morcellement des compétences ministérielles. De plus, le premier ministre souhaite que Vincent Van Quickenborne réponde à ma question sur la déontologie des membres du gouvernement. Le ministre Dewael, lui au moins, prend ses responsabilités dans ce dossier et témoigne donc d'un plus grand courage que le premier ministre.

gericht. Ik zal het niet meer hebben over de versnippering van de bevoegdheden die u blijkbaar ook krols maakt want u wil niet antwoorden op mijn vraag hoe het komt dat de versnippering van de ministeriële bevoegdheden zo ruim geworden is. Wat dat betreft is het mevrouw Arena, die terzake van toeten noch blazen weet, die een antwoord mag geven. Dat is de houding die u aanneemt ten opzichte van de te geselen katten.

Ten slotte staat op onze agenda ook vraag 28 over de deontologie van de regeringsleden die ik aan u heb gesteld. U mag uw collega Van Quickenborne al afbellen, voor zover de voorzitter van deze commissie dat niet zou doen, want ik kan mijn vraag over de ministeriële deontologie omzetten in een interpellatie. Het kan toch niet zijn dat diegene die het voorwerp uitmaakt van een vraag omtrent de ministeriële deontologie - en die van u het betrokken document van zeven artikels heeft meegekregen bij zijn eedaflegging, waarbij er een ongeschreven achtste artikel is inzake ministeriële deontologie, namelijk dat ministers en staatssecretarissen van de Koning zich aan de deontologie te houden - zelf antwoordt en u niet.

Eigenlijk had ik liever gehad dat niet de heer Van Quickenborne maar uw collega Dewael zou antwoorden en wel om de eenvoudige reden dat hij in het Vlaamse Parlement wel zijn verantwoordelijkheid opnam. Hij nam daar zijn verantwoordelijkheid inzake ministeriële deontologie. U "katert" een beetje, u miauwt in de hoek. De heer Dewael zei tenminste toen Vlaams minister Landuyt in de fout ging: "Hij gaat in de fout, en ik zal u zeggen waarom." Dat deed hij op het spreekgestoelte van het Vlaamse Parlement. Ook toen Mieke Vogels in haar Volvo rondtuft en de vraag rees of dat kon binnen de ministeriële deontologie, stond Dewael op het spreekgestoelte van het Vlaamse Parlement. Hij heeft veel meer politieke moed dan u.

Mijnheer de voorzitter, ik mag dat toch even zeggen? De waarheid heeft haar rechten.

01.09 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, hij heeft zijn vraag intussen al gesteld. Zijn tijd is al voorbij.

01.10 **Pieter De Crem** (CD&V): Nee, nee. Voor u is het nog niet voorbij. Volgende week staat zij op uw agenda.

01.11 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik zal er met plezier op antwoorden.

01.12 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben bijzonder ontgoocheld door het antwoord van de eerste minister. Het is een degradatie van de functie van Minister van Staat. Wij zullen dan ook een motie indienen opdat enkel wie minister is, of wie gewezen minister is, lid kan worden van de Kroonraad en dus de titel van Minister van Staat kan dragen.

01.12 **Pieter De Crem** (CD&V): Je suis particulièrement déçu et c'est la raison pour laquelle je dépose une motion visant à réserver le titre de ministre d'Etat exclusivement aux personnes qui ont servi la patrie en tant que ministre.

01.13 **Geert Bourgeois** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, er wordt terecht gezegd dat er hier nog andere katten te geselen zijn. Er zullen er inderdaad nogal wat gegeseld moeten

01.13 **Geert Bourgeois** (N-VA): M. Coene a des qualités indéniables mais il en va de

worden. Ik kan alleen constateren dat de voorzitter van de Kamer het in volle vakantieperiode nuttig achtte omtrent die aangelegenheid een interpellatie te laten doorgaan. Hij oordeelde daar op dat moment eigenmachtig over. Hij selecteert daarin en hij vond die aangelegenheid blijkbaar belangrijk genoeg om ze te laten behandelen in de vorm van een interpellatie. U weet dat de voorzitter van de Kamer terzake zeer selectief is en dat hij nogal eens meegaat met de meerderheid om te vermijden dat er lastige vragen gesteld worden op ongelegen momenten.

même pour le professeur Alen, qui est peut-être le prochain sur la liste. Du reste, le premier ministre n'a nullement répondu à nos questions concernant les critères présidant à l'octroi du titre de ministre d'Etat et sa conception de l'avenir du Conseil de la Couronne.

Mijnheer de eerste minister, uw antwoord is nietszeggend. Het is correct dat uw voormalige kabinetschef ontegensprekelijk kwaliteiten en verdiensten heeft. Professor Alen, die u geciteerd hebt, is eveneens jarenlang secretaris geweest van de Ministerraad. Misschien kunt u hem als volgende op het lijstje plaatsen als u toch voort wil moderniseren en deze man met een eretitel begunstigen. U laat ons in de kou staan. U hebt op geen van onze vragen geantwoord. Welke criteria zullen er spelen? Wat zal er met de Kroonraad gebeuren? Op welke manier zal hij gemoderniseerd worden?

Collega De Crem, ik vrees dat, als we straks andere katten zullen geselen, we eveneens nietszeggende antwoorden zullen krijgen.

01.14 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, ik merk op dat de heer De Crem de macht van de Koning wil beperken. Interessant dat CD&V dat wenst te doen! Dat CD&V de bewegingsvrijheid van de Koning inzake de benoeming van Ministers van Staat wenst te beperken tot een zeer beperkte clubje is een interessante vaststelling!

01.14 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je constate que le CD&V entend limiter les pouvoirs du Roi.

01.15 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dit is eigenlijk een persoonlijk feit. Dat de regeringsleider het een beetje moeilijk heeft om de levensloopdossiers van bepaalde ministers en staatssecretarissen vast te stellen is een zeer interessante vaststelling. Wat de functie van de Koning betreft, is de regeringsleider erin geslaagd iemand op basis van een verkeerd dossier – zoals in het geval van mevrouw Temsamani - te laten aanstellen. Erger nog, misschien wist u het niet! Wat de beschadiging van de koninklijke functie betreft, hebt u, mijnheer de eerste minister, inzake het dossier-Temsamani een zeer belangrijke rol gespeeld.

01.15 **Pieter De Crem** (CD&V): Il s'agit pour tout dire d'un fait personnel. La nomination de M. Coene à cette fonction honorifique n'est rien en comparaison du dossier Temsamani, soumis au Roi, lequel regorgeait d'erreurs et de contre-vérités.

01.16 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Van de grote problemen die in België aan de orde zijn, zijn dergelijke dossiers blijkbaar uw specialiteit aan het worden.

01.17 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de eerste minister, het levensloopdossier van een minister van uw modelkabinet in uw modelstaat - waarvan manifest blijkt dat het verkeerd is - aan de Koning voorleggen en op die wijze iemand de eed laten afleggen en van 's Konings vertrouwen misbruik maken, heeft een gigantisch grotere impact dan uw opmerkingen. Eerlijk gezegd, uw ceremoniële benoeming van een Minister van Staat verdwijnt daarbij volledig in de schaduw. Wat dit punt betreft, moet u CD&V zeker niet de les spellen!

01.18 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ik wacht op uw volgende interpellatieverzoek. Blijkbaar wordt dit uw specialiteit.

01.19 **Pieter De Crem** (CD&V): Neen, dat is niet mijn specialiteit!

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.
Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Pieter De Crem et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Geert Bourgeois
et la réponse du premier ministre,
demande au gouvernement
de réserver la fonction de ministre d’Etat aux élus qui ont effectivement servi le pays en qualité de ministre.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Pieter De Crem en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Geert Bourgeois
en het antwoord van de eerste minister,
vraagt dat de regering
de functie van minister van Staat zou voorbehouden voor verkozenen die effectief het land als minister hebben gediend.”

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Willy Cortois, François-Xavier de Donnée, Patrick Lansens et Eric Libert.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Willy Cortois, François-Xavier de Donnée, Patrick Lansens en Eric Libert.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

02 **Question de Mme Corinne De Permentier au vice-premier ministre et ministre de l’Intérieur sur “les inquiétudes de la police locale figurant dans un rapport de la Commission permanente de la police locale” (n° 40)**

02 **Vraag van mevrouw Corinne De Permentier aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over “de ongerustheid bij de lokale politie zoals blijkt uit een verslag van de Vaste Commissie van de lokale politie” (nr. 40)**

02.01 **Corinne De Permentier** (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question fait suite à un article publié dans le journal *Le Soir*, le 30 juillet dernier. Le titre de cet article est assez évocateur: “Les polices locales accusent: le spectre de la police unique inquiète les zones de police”.

Je me suis procuré ledit rapport d’enquête de la commission permanente dont il est question dans cet article. L’objectif de cette enquête était triple: d’abord, réunir les informations pratiques et les propositions d’amélioration, ensuite, augmenter l’implication des chefs de zone dans le fonctionnement des commissions, notamment la commission d’accompagnement de la réforme des polices et la commission permanente, et, enfin, comparer l’information transmise par les zones avec l’information dont disposent les membres de

02.01 **Corinne De Permentier** (MR): In *Le Soir* van 30 juli jongstleden verscheen een artikel met de titel “De lokale politie beschuldigt: het spookbeeld van de eenheidspolitie verontrust de politiezones”. Dit artikel handelt over een onderzoeksverslag van de vaste commissie betreffende de samenwerking tussen de zones en de commissies, waaronder de Commissie ter begeleiding van de politiehervorming op lokaal niveau evenals de Vaste commissie. In

l'assemblée de la commission permanente de la police locale.

A la lecture de ce rapport, on constate que seuls les points négatifs ou les problèmes engendrés par la réforme ont été mis en évidence par les chefs de corps qui ont bien voulu répondre au questionnaire envoyé à l'ensemble des zones de police. Cela est probablement dû à la formulation du questionnaire qui demandait uniquement d'inventorier les points susceptibles d'être améliorés. Toutefois, je ne peux m'empêcher de pointer et de citer certaines phrases dudit rapport qui expriment une vive inquiétude à l'égard de l'attitude de certains responsables de la police fédérale.

Je cite: "Il ressort de l'enquête que la réforme de la police est en majeure partie organisée par certaines directions de la police fédérale et qu'en conséquence un nombre important d'aspects négatifs de l'ancienne organisation de la gendarmerie est imposé à la police locale, l'apport de la police fédérale étant quasiment inexistant".

Une des plaintes le plus souvent exprimées concerne certaines personnes-clés dans l'organisation et les services qui cherchent à se positionner dans le paysage policier. Ces personnages ne cherchent nullement à améliorer le fonctionnement de la police mais, bien au contraire, leur quête de pouvoir les mène à imposer leurs idées à tout prix.

Des directives, des circulaires peu explicites ont engendré des interprétations les plus diverses, compromettant, d'une part, un service équivalent sur le territoire belge et, d'autre part, l'organisation interne et le fonctionnement opérationnel de la police locale. La diffusion d'informations de la police fédérale vers les corps de police locaux est très médiocre et trop tardive.

La police locale s'attendait à ce que les grandes lignes d'action émises dans le cadre de la vision de l'accord Octopus soient définies par le service de police fédérale. A son grand étonnement, la police locale constate que les textes de politique générale ou les directives sont élaborés de façon excessivement détaillée mais sans connaissance du terrain local, de ses besoins, de ses possibilités ou de ses moyens disponibles. Cela a pour conséquence que, souvent, ils sont inapplicables.

Au niveau fédéral, la représentation d'anciens gendarmes délégués syndicaux engendre un problème sérieux sur l'évolution positive de la réforme de la police intégrée structurée à deux niveaux. Ces délégués promeuvent la tendance de la centralisation, de la hiérarchisation, de la bureaucratie militaire et de la lutte toujours croissante pour le maintien de toutes sortes d'indemnités, sans tenir compte des besoins réels du personnel des services de police locaux.

Quelques chefs de corps s'indignent de la façon dont est réalisé l'appui de la police fédérale. Leur opinion est que l'on se dirige vers la création d'une police unique, et je peux comprendre leur inquiétude. Le niveau local a souvent le sentiment que la police fédérale essaie plus de donner des ordres que de donner des appuis.

J'admets que, sur les 196 zones interrogées, seulement 37 ont

dit verslag wordt gewag gemaakt van een diepgeworteld onbehagen bij de korpscommandanten ten aanzien van de houding van bepaalde topambtenaren bij de federale politie. Er wordt met name verwezen naar de negatieve aspecten van de organisatie van de voormalige rijkswacht die aan de lokale politie zouden worden opgelegd en naar het feit dat bepaalde personen die in het politielandschap op de voorgrond treden zich alleen maar zouden laten leiden door hun machtshonger. In het verslag wordt ook de gebrekkige communicatie van de federale politie met de korpsen van de lokale politie aangeklaagd. De richtlijnen waarnaar moet worden gehandeld werden opgesteld zonder achtergrondkennis en zijn dan ook vaak onbruikbaar. Vakbondsafgevaardigden die deel uitmaakten van de rijkswacht handelen los van de werkelijke behoeften van het personeel. Enkele korpscommandanten zijn van mening dat de ondersteuning door de federale politie zo wordt georganiseerd dat kan worden gevreesd voor een evolutie naar de oprichting van een eenheidspolitie.

Een van de hoofddoelen van de hervorming was een einde te stellen aan bepaalde vormen van rivaliteit bij de politie. Uit het verslag blijkt echter dat de rivaliteit en het wantrouwen nog toenemen. Het grootste gevaar is dat we te maken krijgen met een federale politie die instructies geeft aan de lokale politie, wat zou leiden tot de oprichting van een eenheidspolitie.

Zijn de resultaten van dit onderzoek volgens u representatief? Welk gevolg bent u van plan hieraan te geven? Hebt u topambtenaren van de federale politie gesproken om de verwijten die hen worden gemaakt met hen te bespreken?

répondu. Toutefois, ces préoccupations ont été exprimées par des représentants des trois Régions de notre pays et semblent être partagées par un nombre important de nos chefs de corps. Il est à rappeler que l'un des objectifs fondamentaux de la réforme était de mettre un terme à certaines formes de rivalités policières néfastes pour le bon déroulement des enquêtes. A en croire le rapport rédigé par la commission permanente, les germes de rivalité et de méfiance se développent. La police fédérale et les polices locales ont dépassé le stade de la petite enfance mais souffrent encore de maladies de jeunesse qu'il convient de traiter au plus vite, au risque de voir se développer une asphyxie sur la structure mise en place. Le risque majeur est que la structure imaginée dans le cadre des négociations Octopus se réduise dans les faits à une police fédérale donnant ses instructions aux polices locales et que l'on aboutisse finalement à une police unique.

Monsieur le ministre, je vous pose les questions suivantes.

J'imagine que ce rapport vous a été adressé et que votre cabinet a eu le temps de l'examiner. Pensez-vous que les résultats de cette enquête soient représentatifs?

Quelles suites comptez-vous donner aux préoccupations et aux inquiétudes exprimées par les chefs de zone de police qui ont répondu à ce questionnaire?

Avez-vous déjà pris des mesures? Avez-vous déjà exploré des pistes pour rencontrer les différentes difficultés évoquées dans le rapport?

Avez-vous rencontré des responsables de la police fédérale afin de mener une réflexion sur les reproches qui leur sont adressés?

02.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, je répondrai de façon systématique aux questions de Mme De Permentier. Tout d'abord, cette enquête est-elle représentative de l'ensemble des polices locales? A mon avis, elle ne l'est pas étant donné que 37 zones seulement ont fourni une réponse. Je suis d'accord avec vous, ce rapport donne une image particulièrement négative du fonctionnement de la police fédérale. C'est surtout dû à la manière dont la question a été posée. Il n'était pas demandé aux chefs de corps de s'exprimer sur les aspects positifs de la réforme des polices mais uniquement de dénoncer ce qui posait problème.

Néanmoins, il y a également des aspects positifs. Les appuis de nature logistique sont très appréciés par les zones de police. Ainsi, en matière opérationnelle, elles peuvent désormais organiser des opérations de police intégrées avec des moyens spéciaux, tels que des chiens ou un hélicoptère. J'en ai été témoin jeudi dernier.

Cependant, les constats parfois caricaturaux figurant au rapport sont révélateurs de problèmes réels, notamment l'excès de réglementations liées à l'harmonisation statutaire et aux nombreuses mesures transitoires requises lors de l'intégration des personnels.

En ce qui concerne vos questions relatives aux rencontres avec les responsables de la police fédérale, je voudrais tout d'abord indiquer que l'accord de gouvernement du 8 juillet a indiqué qu'il y avait lieu de diminuer les tâches administratives et d'améliorer le

02.02 **Minister Patrick Dewael**: Vooreerst is die enquête volgens mij niet representatief voor de lokale politie in haar geheel, aangezien slechts 37 zones erop hebben geantwoord. Het bijzonder negatieve imago dat het verslag over de werking van de federale politie schetst, is vooral te wijten aan de manier waarop de vraag werd geformuleerd.

Het verslag bevat ook positieve aspecten. Zo stellen de politiezones de logistieke ondersteuning ten zeerste op prijs. Het verslag brengt echter ook reële problemen aan het licht, zoals het effect van de regelgeving met betrekking tot de harmonisering van de statuten en van talloze overgangsmaatregelen die vereist zijn in het kader van de integratie van de personeelsleden.

Er werden verscheidene

fonctionnement des services communs des directions générales de la police fédérale chargés de l'appui non opérationnel. Plusieurs contacts et réunions de travail ont été et seront organisés avec la direction générale de la police fédérale. Je rencontre d'ailleurs tous les quinze jours, le lundi après-midi, M. Fransen et son staff. Cela me semble très utile.

Par ailleurs, et c'est très important, un examen approfondi est réalisé par la commission du Suivi qui adressera son rapport dans les prochains jours au gouvernement. Ce document sera très utile pour nos discussions au sein de votre commission.

02.03 Corinne De Permentier (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos réponses. Toutefois, pourrait-on imaginer de sensibiliser les chefs de zone par un nouveau questionnaire sur la base des manquements remarqués, sur les faiblesses du système uniquement, et de créer des groupes de concertation entre les chefs de zone et l'Etat fédéral? Parce que nous risquons d'avoir un sérieux problème en la matière. Nous pourrions ainsi faire l'inventaire de ce qui fonctionne bien, relever les lacunes et essayer d'y remédier ensemble en vue d'un meilleur fonctionnement de nos services de police. En effet, la problématique n'est pas la même pour les chefs de zone de grandes villes et ceux des zones rurales ou monocommunales. Il faudrait tirer les leçons de tout cela et peut-être rédiger un questionnaire spécifique par rapport aux grandes villes et à leurs besoins propres.

02.04 Patrick Dewael, ministre: Je suis tout à fait d'accord avec cette proposition. J'organiserai certainement cette concertation sur la base du rapport que j'attends de la commission du Suivi.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De voorzitter: De heer Carl Devlies trekt zijn vraag nr. 178 in, omdat hij een schriftelijk antwoord heeft ontvangen.

03 Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van het arrest van de Raad van State aangaande de woonplaatsverplichting voor brandweerlieden" (nr. 41)

03 Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conséquences de l'arrêt du Conseil d'Etat relatif à l'obligation de domicile des sapeurs pompiers" (n° 41)

03.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Raad van State velde op 4 juli jongstleden een nogal verrassend arrest in de zaak van de Leuvense brandweerman Hansy Buts. Door dat arrest werd de verplichting voor brandweerlieden om binnen een straal van 15 kilometer rond de brandweerkazerne te wonen, tenietgedaan.

De Raad van State oordeelde dat deze verplichting in strijd was met de vrijheid inzake de keuze van woonplaats en dat er bovendien voor de beroepskorpsen voldoende mensen aanwezig zijn, zodat er voor

werkvergaderingen met de algemene directie van de federale politie georganiseerd en ook in de toekomst zullen nog dergelijke vergaderingen plaatsvinden. Voorts voert de Opvolgingscommissie een grondig onderzoek uit en zal zij haar verslag in de komende dagen aan de regering bezorgen.

02.03 Corinne De Permentier (MR): Zou men geen cellen voor overleg tussen de zonechefs en de federale overheid in het leven kunnen roepen die een lijst van positieve punten en lacunes zouden kunnen opstellen, teneinde samen de problemen op te lossen?

De problemen zijn verschillend in de grote steden en in de landelijke zones of de eengemeentezones. Er zou een specifieke vragenlijst voor de grote steden moeten worden opgesteld.

02.04 Minister Patrick Dewael: Ik zal dat overleg zeker organiseren op grond van het verslag van de Opvolgingscommissie.

03.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Dans un arrêt, le Conseil d'Etat a supprimé l'obligation, à laquelle devaient satisfaire les pompiers, d'habiter dans un rayon de quinze kilomètres autour de leur caserne. Cet arrêt complique encore une réglementation déjà complexe. Quel regard le ministre porte-t-il

de maximumafstand, die men in algemene termen vaak omschrijft als de absolute standplaatsverplichting, geen noodzaak kan bestaan.

De gevolgen van dat arrest zijn mijns inziens niet onbelangrijk. Voor de organisatie van de beroepskorpsen – de zogenaamde Y-korpsen – waar een vierentwintigjarige permanentie in de kazerne geldt, en tevens voor de vrijwilligerskorpsen kan dit voor organisatorische moeilijkheden zorgen.

Wij stellen bovendien vast dat er in het hele land uiteenlopende regelingen worden op na gehouden om brandweerlieden in geval van een dringende interventie of een onvoorziene gebeurtenis op een snelle manier in te zetten, ofwel in de brandweerkazerne ofwel op de plaats van de ramp.

Er bestaan korpsen die een maximumafstand hanteren. Dit is bijvoorbeeld het geval in Leuven, waar men een afstand van maximum 15 kilometer hanteert. In Brussel werkt men met een afstand van 10 kilometer. Deze afstand komt nagenoeg overeen met de stadsgrenzen. Andere korpsen hanteren daarentegen dan weer een tijdslimiet. De stad Gent hanteert bijvoorbeeld een limiet van een half uur. Bij nog andere korpsen is er helemaal geen woonplaatsverplichting. Ik verwijs dan naar de steden Luik en Aarlen.

Bovendien worden er momenteel binnen een aantal korpsen voorbereidingen getroffen. Er zijn agenda's afgesproken met de vakbonden voor onderhandelingen met betrekking tot het werkregime, de 38-urige werkweek en/of de keuze tussen het 48- of 72-urige werkregime. Dat maakt er de zaken niet gemakkelijker op in het kader van het arrest van de Raad van State. Bovendien bestaan er op het niveau van personeelsbeleid toch nog wel een aantal probleempunten over de bevoegdheden tussen het federaal en het regionaal niveau. Ik neem aan dat dit een gevolg is van de Lambermont-akkoorden. Dat is echter een ander hoofdstuk.

Teneinde in deze materie toch iets meer duidelijkheid te krijgen, heb ik u vier vragen schriftelijk bezorgd, mijnheer de minister. Ik overloop ze volledigheidshalve

Ten eerste, wat is uw houding ten opzichte van dit arrest?

Ten tweede, in welke mate zal dit arrest de organisatie van de brandweerkorpsen bemoeilijken?

Ten derde, bent u van oordeel dat er als gevolg van dit arrest een nationale harmonisering moet komen van het uiteenlopende aantal reglementaire bepalingen inzake de woonplaats binnen de verschillende korpsen. Ik verwijs dan zowel naar de vrijwilligerskorpsen als naar de beroepskorpsen.

Ten vierde en tot slot, welke initiatieven zult u op korte termijn nemen of heeft u ondertussen misschien reeds genomen om de goede werking van de verschillende korpsen te waarborgen? Ik kijk uit naar uw antwoord.

03.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het arrest van de Raad van State had betrekking op de woonplaatsverplichting voor beroepsbrandweermannen van de stad

sur cet arrêt? Pense-t-il qu'il conviendrait d'harmoniser à l'échelle nationale les multiples règlements relatifs au domicile qui sont en vigueur dans les différents corps? Cet arrêt n'entravera-t-il pas l'organisation des corps de pompiers? Quelles initiatives le ministre compte-t-il prendre pour assurer le bon fonctionnement des divers corps?

03.02 **Patrick Dewael**, ministre: Le Conseil d'Etat a uniquement levé l'obligation de résidence pour

Leuven.

Er moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen brandweerkorpsen die uitsluitend werken met beroepsbrandweermannen – zoals de brandweer van Leuven – en die korpsen die geheel of ten dele werken met vrijwilligers. Vrijwilligers houden in principe geen wacht in de kazerne en moeten daarom dicht bij de kazerne wonen om er snel te kunnen zijn in geval van een oproep.

Daartegenover staan de beroepsbrandweerkorpsen die steeds over een voldoende aantal brandweerlieden van wacht beschikken in de kazerne zelf. Bij de beroepsbrandweer van Leuven blijft het operationeel personeel gedurende de hele dienst – met name 24 uur – in de kazerne. Tijdens de rustperiode van 48 uur zijn ze volledig vrij, al kunnen zij wel worden opgeroepen mocht er extra personeel nodig zijn. Bijgevolg is het voor de veiligheid van de inwoners van geen belang waar de brandweerlieden wonen. Van de vrijheid van woonplaatskeuze mag slechts worden afgeweken in de mate dat het nodig is voor de samenleving. De Raad van State heeft geoordeeld dat het opleggen van een woonplaatsverplichting in Leuven niet in een voldoende redelijke verhouding van proportionaliteit staat ten opzichte van het doel dat ermee wordt nagestreefd.

Eigenlijk ligt dat arrest volledig in de lijn van de vorige rechtspraak van de Raad van State. Het sluit trouwens ook volledig aan bij het gevoerde beleid.

Het is belangrijk te weten dat de woonplaatsverplichting slechts mag worden opgelegd wanneer dit noodzakelijk is voor het garanderen van de veiligheid van de bevolking. Bijgevolg mag de woonplaatsverplichting niet worden opgelegd in de grote beroepsbrandweerkorpsen aangezien in die kazernes voldoende manschappen paraat staan om eventueel uit te rukken.

Wat betreft de tweede vraag meen ik dat elk brandweerkorps zich derwijze moet organiseren dat de veiligheid van de bevolking effectief kan worden gegarandeerd. Aangezien de situatie van korps tot korps enorm verschilt qua grootte, aard – vrijwilligers, gemengde bezetting of beroepsbrandweermannen – en oppervlakte van het gebied, is het niet mogelijk om een eenvormige regel op te stellen over het opleggen van een woonplaatsverplichting.

Ik kom tot uw derde vraag. De Raad van State was in het arrest van oordeel dat de veiligheid van de bevolking voldoende is verzekerd door de huidige organisatie van de brandweer van Leuven en dat het opleggen van een woonplaatsverplichting voor het Leuvense korps in feite overbodig is. In het arrest wordt evenwel geenszins bepaald dat er geen woonplaatsverplichting meer zou mogen worden opgelegd bij andere korpsen. Dat blijkt ook uit mijn vorige antwoorden. Volgens mij zal het arrest dus geen problemen veroorzaken voor de organisatie van brandweerkorpsen in het algemeen. De woonplaatsverplichting mag steeds worden opgelegd als zij noodzakelijk is voor de goede organisatie van het brandweerkorps, met het oog op de bescherming van de bevolking.

U vraagt ten slotte welke initiatieven ik ga nemen. Wat de verplichting betreft, hoeft er voor mij niet veel te veranderen; deze

le corps professionnel de Louvain. Le Conseil a jugé que cette obligation n'était pas nécessaire pour garantir la sécurité de la population. En effet, les pompiers professionnels restent toujours à la caserne pendant leur service de garde, ce qui rend leur résidence peu pertinente. Certains corps comptent de nombreux volontaires et pour ceux-ci, l'obligation de résidence a tout son sens car ils ne sont pas tenus de se trouver à la caserne pendant leurs services de garde.

Il appartient donc à chaque corps de pompiers de garantir la sécurité en fonction de sa composition. Ces grandes disparités en termes de composition ne permettent pas une harmonisation de la réglementation. L'arrêt du Conseil d'Etat n'exclut pas qu'une obligation de résidence soit imposée dans d'autres corps que celui de Louvain si elle peut contribuer à la bonne organisation du corps. L'arrêt ne menace donc nullement la sécurité de la population.

Une circulaire sera prochainement émise en vue de clarifier ces règles, dont l'application sera plus étroitement surveillée.

mag nog altijd worden opgelegd. Er komt wel een omzendbrief om nog wat meer duidelijkheid te scheppen over deze problematiek. Voorts overweeg ik de inschakeling van provinciegouverneurs in het kader van het administratief toezicht op de organieke reglementen. Ik zal hen vragen speciale aandacht te besteden aan het respecteren van de wetgeving omtrent de woonplaatsverplichting.

03.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, een arrest heeft als het ware een precedentwaarde. Het is dus best mogelijk dat het arrest uitdijt naar andere korpsen waar die problemen zich ook voordoen.

03.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): L'arrêté peut donner des idées à d'autres corps. La situation pourrait dès lors devenir très complexe.

Ik neem aan dat het probleem zich in Leuven niet voordoet. Alleen weet ik dat soms al eens wordt overgestapt van het beroepskorps naar het vrijwilligerskorps en dat voor het vrijwilligerskorps een afstandsbepaling wordt opgelegd aan betrokkenen, terwijl zij hieraan niet voldeden in het beroepskorps.

Het komt de duidelijkheid terzake niet ten goede indien niet in een eenvormig reglement wordt voorzien.

Mijnheer de minister, ik neem aan dat uw antwoorden ook aan de stad Leuven zijn overgezonden. Ik zal uw antwoord nog nader bestuderen. Mocht het noodzakelijk zijn, dan kom ik daarop terug.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de brief van FANC aan steden en gemeenten met betrekking tot de verwijdering van radioactieve bliksemafleiders" (nr. 51)

04 Question de M. Hagen Goyvaerts au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la lettre de l'AFCN aux villes et aux communes concernant l'enlèvement des paratonnerres" (n° 51)

04.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de problematiek van de radioactieve bliksemafleiders is niet echt nieuw. Mijnheer de minister, op het einde van de vorige legislatuur heb ik uw voorganger, minister Duquesne, hierover ondervraagd. Ondertussen zijn er een aantal nieuwe elementen. Begin augustus – midden in de vakantie, blijkbaar het ideale moment – heeft het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle een brief naar alle burgemeesters gestuurd om te wijzen op de ernst van de problematiek van de radioactieve bliksemafleiders met het verzoek een inventaris op te stellen en dringend actie te ondernemen. De bliksemafleiders zijn immers niet alleen met een koninklijk besluit in 1985 verboden, maar ze zijn ook niet doeltreffend. Bovendien vormen ze een gevaar voor de omgeving en staan ze veelal opgesteld zonder vergunning. Het zijn dus veelal illegaal opgestelde bliksemafleiders. Dit staat met zoveel woorden in de aanhef van de brief van het Federaal Agentschap.

04.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Au début du mois d'août, l'Agence fédérale de contrôle nucléaire (AFCN) a envoyé une lettre à l'ensemble des bourgmestres pour les encourager à s'attaquer à la problématique des paratonnerres radioactifs. Les villes comme les communes, ainsi que les services d'incendie, sont mécontents de ce courrier. Apparemment, les autorités locales doivent collaborer de leur plein gré et, et ce, sans savoir par qui les coûts seront pris en charge. Les services d'incendie ne se sentent pas la vocation de s'acquitter de cette mission et déclarent manquer de préparation et de matériel. Qui a pris l'initiative d'envoyer cette lettre? Qu'est-il ressorti de l'entretien avec la

Uit het antwoord van minister Duquesne op mijn vraag van maart jongstleden kon ik reeds vermoeden dat het Federaal Agentschap werk zou maken van een informatiecampagne rond de problematiek van de radioactieve bliksemafleiders, maar dat het op een dergelijke stuntelige manier zou verlopen, had niemand verwacht. Wie de persknipsels van de week van 6 augustus heeft gelezen, kan alleen

maar vaststellen dat de brief niet alleen bij de betrokken burgemeesters, maar ook bij de brandweer niet in goede aarde is gevallen. Zowel bij de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, de VVSG, als bij de brandweerleiding had men nogal wat opmerkingen en kritiek. Men aarzelde dan ook niet om het woord improvisatie te gebruiken. Uit de reacties van verschillende burgemeesters en brandweercommandanten blijkt ook duidelijk dat deze hele campagne in feite als een doorschuifoperatie wordt ervaren. Het Federaal Agentschap ziet het niet goed zitten om de toestellen te lokaliseren en daarom geven zij dan maar de opdracht aan de gemeenten om dat probleem op te lossen, los van het feit wie voor de kosten, die toch niet te verwaarlozen zijn, zal moeten opdraaien. In dat verband zorgde de formulering inzake de afbakening van verantwoordelijkheden in de brief van het Federaal Agentschap voor nogal wat wrevel. Ik citeer de betreffende zin: "Bovendien bent u" – daarmee bedoelt men de burgemeesters – "verantwoordelijk voor de verwijdering van de niet-vergunde" – dus illegale – "radioactieve toestellen op het gemeentelijk grondgebied". Uit de brief blijkt ook dat het Federaal Agentschap een beroep doet op de vrijwilligheid van de lokale overheden. Bovendien is het niet duidelijk wie voor de kosten van de verwijdering van de radioactieve bliksemafleiders zal moeten opdraaien.

Ook het inschakelen van de hulpdiensten – in de praktijk bedoelt men daarmee de brandweer – kan volgens het raadgevend comité van de brandweer niet. Ik neem aan dat dit u ondertussen wel bekend zal zijn. Los van het feit dat het vakkundig verwijderen van radioactieve bliksemafleiders geen taak van de brandweer is, rijst daarnaast ook nog het probleem van de gepaste opleiding en het juiste materiaal.

Mijnheer de minister, ik zou hierover meer duidelijkheid willen. Daarom zou ik u vier vragen willen stellen.

Ten eerste, op basis van welke noodzaak en door wie werd het initiatief genomen om deze campagne in volle zomerperiode te starten?

Ten tweede, wat was het resultaat van het onderhoud met de vertegenwoordigers van de VVSG en de nationale brandweerleiding? Ik neem aan dat die ondertussen heeft plaatsgevonden.

Ten derde, zijn er bijkomende verduidelijkingen geformuleerd bij de brief van het Federaal Agentschap? Zo ja, welke?

Ten vierde, wie draagt de financiële verantwoordelijkheid voor de verwijdering van de vergunde, alsook van de niet-vergunde radioactieve bliksemafleiders?

Mijnheer de minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

04.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle heeft in de laatste week van juli een mailing verstuurd aan alle burgemeesters en gouverneurs om hen te informeren over het feit dat er nog geregeld radioactieve bliksemafleiders worden aangetroffen op sommige eigendommen, ondanks het installatieverbod dat bijna 20 jaar geleden werd uitgevaardigd. Het initiatief om de gemeentelijke en

VVSG et avec la direction nationale des services d'incendie? Par qui les coûts de l'enlèvement des paratonnerres radioactifs autorisés et non autorisés doivent-ils être pris en charge?

04.02 **Patrick Dewael**, ministre: L'AFCN a envoyé un mailing aux bourgmestres et aux gouverneurs de province au cours de la dernière semaine de juillet. En dépit de l'interdiction décrétée il y a plus de 20 ans, des

provinciale besturen over deze problematiek te informeren, en dus ook een beroep te doen op hun actieve medewerking, maakt deel uit van een ruimere campagne van het Agentschap om de opsporing, de afbraak en de inzameling van de nog resterende radioactieve bliksemafleiders te bespoedigen.

De campagne past dus ook in het kader van de wettelijke opdracht om de bevolking en het leefmilieu te beschermen tegen de gevaren verbonden aan het gebruik van radioactieve stoffen, en de daarmee gepaard gaande ioniserende stralingen. De betreffende bliksemafleiders zijn immers ondoeltreffend, vormen ook een potentieel gevaar voor hun omgeving en staan in het merendeel van de gevallen ook zonder vergunning opgesteld.

De campagne van het Agentschap is tot stand gekomen op uitdrukkelijke vraag van mijn voorganger en is dus geen improvisatie, zoals u suggereert in uw vraagstelling, mijnheer Goyvaerts. U bent op 12 maart van dit jaar ingelicht over deze campagne, in antwoord trouwens op een mondelinge vraag van uwentwege. De campagne maakt ook deel uit van het operationele plan van het Agentschap voor het werkingsjaar 2003, dat overigens ook door de raad van bestuur werd goedgekeurd in het najaar van vorig jaar, en wordt sindsdien scrupuleus voorbereid.

Een eerste stap in de campagne van het Agentschap was de creatie van een website met algemene informatie over radioactieve bliksemafleiders, de toepasselijke reglementering en ook de wijze waarop zij moeten worden verwijderd. De mailing aan burgemeesters en provinciegouverneurs is een volgende stap in die campagne. Het tijdstip van verzending is door het Agentschap goed overwogen. De zomerperiode leek geen afdoende reden om de voorziene mailing in te houden. Het Agentschap plant overigens een herhaling van dezelfde mailing begin oktober.

Ik heb ook vastgesteld dat de voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten gereageerd heeft naar aanleiding van de mailing van het Agentschap. Ik begrijp zijn bekommernis – die trouwens ook de bekommernis is van velen onder u – voor de gemeentelijke financiën. Het is dus niet de bedoeling van het Agentschap om welke verantwoordelijkheid dan ook af te wentelen naar steden en gemeenten. De gemeentelijke en provinciale overheden worden in de eerste plaats aangesproken in de hoedanigheid van eigenaar van gebouwen, waarop zich mogelijkerwijze radioactieve bliksemafleiders bevinden.

Ik deel u gewoon mee dat de correcte verwijdering van deze toestellen behoort tot de verantwoordelijkheid van de eigenaar. De kosten voor de afbraak en de verwijdering van deze toestellen moeten worden gedragen door de eigenaar, ook wanneer deze eigenaar een gemeentelijke overheid zou blijken te zijn. Ik zou, meer in het algemeen, ook willen verwijzen naar de voorbeeldfunctie van de overheid. Alvorens het Agentschap zich in een volgende fase van de campagne naar de burger richt, is het, denk ik, van belang dat de verschillende overheden zelf de nodige initiatieven hebben genomen om dat soort van toestellen ook effectief te laten verwijderen.

De verwijdering moet in principe worden overgelaten aan gespecialiseerde firma's die vertrouwd zijn met de richtlijnen van het

paratonnerres radioactifs sont encore installés à certains endroits. La campagne visant à accélérer le démontage de ces installations s'inscrit dans le cadre de la mission légale de protection de la population dont est investie l'agence. Ces paratonnerres sont inefficaces et ont souvent été installés sans permis.

La campagne n'a pas été improvisée mais résulte de la demande expresse de mon prédécesseur. Il vous en a d'ailleurs informé le 12 mars 2003. La première étape consistait à créer un site Web contenant des informations sur la réglementation et le mode de démontage des paratonnerres radioactifs. Le mailing constituait une phase ultérieure et la date de celui-ci avait été mûrement réfléchie. Il sera répété au début du mois d'octobre.

Il ne s'agit pas de répercuter les coûts du démontage sur les villes et les communes. Le propriétaire est responsable du démontage et donc aussi des coûts y afférents. Il se peut par contre qu'une ville ou une commune possède une telle installation.

Le mailing a suscité un certain nombre de malentendus. Des éclaircissements seront dès lors fournis dans le nouveau mailing du mois d'octobre. L'AFCN fait appel aux communes sur une base purement volontaire. Il appartient à chaque commune de décider de la faisabilité de la démarche.

Agentschap en deze ook scrupuleus naleven. De gemeentelijke overheid wordt in de mailing van het Agentschap ook aangesproken in zijn hoedanigheid van bevoegde overheid die waakt over de veiligheid van de burgers. Ik wijs ook op het feit dat de burgemeester bevoegd is voor het sluiten van elke niet-vergunde nucleaire inrichting. Hij heeft dus de mogelijkheid om de verwijdering te bevelen van de bliksemafleiders die opgesteld staan zonder vergunning.

Tijdens de vergadering van het raadgevend comité van de brandweer van 18 september is het onderwerp van die afleiders ter sprake gekomen. Er blijkt dat de inhoud van de brief voor interpretatie vatbaar is. Daarom zullen in de mail die zal worden verstuurd eind oktober – de herhalingsmail – een aantal verduidelijkingen worden toegevoegd om de gerezen misverstanden uit de wereld te helpen.

Ik rond af, mijnheer de voorzitter, met nog een opmerking over het feit dat de directeur-generaal van het Agentschap ondertussen ook een brief heeft gestuurd aan de voorzitter van de VVSG om een en ander te preciseren. Het agentschap doet een beroep op de medewerking van de gemeentelijke overheid op basis van vrijwilligheid. Het opstellen van een inventaris van alle radioactieve bliksemafleiders aangetroffen op het gemeentelijk grondgebied moet worden begrepen als een suggestie om de initiatieven van het Agentschap ook te ondersteunen. Elke gemeente moet dus zelf beoordelen of deze suggestie in de praktijk ook haalbaar is, rekening houdend met het beschikbare personeel.

04.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord, dat toch een aantal verduidelijkingen geeft. Het gaat hier niet om een futiliteit, er zijn de laatste maanden toch een aantal incidenten geweest, waarbij bliksemafleiders zijn verdwenen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar de Lotto-toren, toch niet zover van hier gelegen. Bij de afbraak ervan heeft men zo'n toestel laten verdwijnen en dat is toch maar op 100 meter van het Federaal Agentschap gelegen.

Ik zou ervoor willen pleiten dat er niet met twee maten wordt gemeten. Ik heb nu al weet van gemeentes die het serieus nemen, maar ook van gemeentes die het niet serieus nemen. Wij moeten een kat een kat noemen. Wat de gemeente Middelkerke betreft, heeft de milieumambtenaar gezegd: voor deze die wij weten staan zullen wij een oproep doen om ze voor 15 november te laten verwijderen. In de gemeente Alken, ik denk dat dit nagenoeg in uw buurt is, staat er één op een kerktoeren. Daar heeft de gemeente gezegd: wij houden ons met dergelijke futiliteiten niet bezig. Ik wil maar aangeven dat een verduidelijking voor de gemeenten aan de orde is, vermits beide de neiging hebben om dit naar goeddenken te interpreteren.

Wat het effect van de campagne zelf betreft, mijnheer de minister, het is te vroeg om daarnaar te peilen. Ik stel ondertussen wel vast dat het Federaal Agentschap al een paar keer gevorderd is om ter plekke te komen. Het is goed dat u aan het Federaal Agentschap de opdracht heeft gegeven om die mailing opnieuw en iets meer gepreciseerd naar de steden en gemeenten te sturen. Binnen een aantal maanden zullen wij wel zien wat het werkelijke effect daarvan

04.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Quelques incidents se sont déjà produits au cours des derniers mois. Ainsi, l'installation de la tour lotto a disparu. Toutes les communes ne prennent pas la demande au sérieux. La commune d'Alken a déjà fait savoir qu'elle ne s'occupera pas de telles futilités. Je me réjouis d'apprendre que des précisions seront apportées concernant le premier mailing.

geweest is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Interpellatie van de heer Carl Devlies tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de versnelde invoering van de elektronische identiteitskaart" (nr. 9)

05 Interpellation de M. Carl Devlies au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'introduction accélérée de la carte d'identité électronique" (n° 9)

05.01 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn interpellatie heeft geen betrekking op de chaotische manier waarop de eerste elektronische identiteitskaarten afgegeven zijn en evenmin op de rol van de Post, waartegen alle gemeenten zich verzetten omdat het de problematiek van de elektronische identiteitskaarten alleen vergroot. Het gaat wel over de onbehoorlijke manier van handelen van het ministerie van Binnenlandse Zaken ten aanzien van de gemeenten die bij de pilootprojecten betrokken zijn, en ten aanzien van de burgers van die gemeenten.

De gemeenten spreken geregeld over onbehoorlijk bestuur van andere overheden, van de federale overheid of de Vlaamse overheid. Welnu, ik denk dat dit wel een schoolvoorbeeld is van onbehoorlijk bestuur door het federale niveau. Het is ook eigenaardig dat over de hele problematiek geen communicatie gevoerd is, terwijl de federale regering anders toch bijzonder sterk staat wat het voeren van communicatie betreft. Hierover is absoluut geen communicatie gevoerd.

Een aantal ingrepen brengt met zich dat de elf gemeentebesturen die van een pilootproject deel uitmaken, en hun inwoners, daarvan het slachtoffer worden. Een en ander is begonnen met de brief van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken van 8 augustus 2003 die ik even zal citeren. Het is een korte brief, gericht aan die elf gemeentebesturen. "Het regeerakkoord voorziet dat de elektronische identiteitskaart algemeen zal verspreid zijn voor het einde van de legislatuur in het jaar 2007. Het onmiddellijke doel bestaat erin voor het einde van dit jaar ongeveer 60.000 identiteitskaarten uit te reiken. Daarom zal het Rijksregister tijdens het weekend van 9 en 10 augustus 2003 overgaan tot een speciale extractie die betrekking heeft op de inwoners van uw gemeente waarvan de kaart vervalt voor 1 juli 2006. De inwoners van uw gemeente kunnen op die manier nu reeds een elektronische identiteitskaart bekomen en zo genieten van de voordelen die deze kaart biedt".

In concreto waren bijna 40.000 inwoners van de betrokken gemeenten het voorwerp van die extractie, wat in feite betekent dat hun identiteitskaart werd geannuleerd. Ik zal het concrete voorbeeld van Leuven nemen, omdat ik die stad het beste ken. Daar ging het over 9.618 inwoners wier identiteitskaart vervallen verklaard werd. Het ging over inwoners die over een identiteitskaart beschikten voor de looptijd 2004 en 2005 tot 30 juni 2006. Het is wel eigenaardig dat een dergelijke ingrijpende maatregel genomen wordt in volle zomerperiode, terwijl men in de pers toch al heeft kunnen vaststellen dat er zeer vele problemen waren met Belgische paspoorten en Belgische identiteitskaarten bij grensovergangen.

05.01 Carl Devlies (CD&V): La manière dont le ministère de l'Intérieur traite les communes qui participent au projet pilote de cartes d'identité électroniques est inacceptable. Début août, le ministre a informé par courrier les onze communes que la carte d'identité sera introduite plus rapidement. Très concrètement, cela signifie qu'à Louvain, par exemple, la carte d'identité de 9.618 habitants arrive à échéance. Aucune concertation n'a été menée à cet égard avec les communes. En outre, cette décision déroge au calendrier fixé début mars.

Cette situation est source de plusieurs problèmes. Tout d'abord, elle entraîne une augmentation significative du coût pour le citoyen. La nouvelle carte d'identité électronique coûtera 10 euros et sera valable pendant cinq ans, alors que l'ancienne carte d'identité coûtait seulement 4 euros pour une validité de dix ans. Deuxièmement, les communes ne sont pas en mesure de réagir à l'abondance de demandes. Elles ne disposent pas de suffisamment de personnel ni du matériel adapté.

On peut s'étonner de ce que les citoyens en possession d'une carte d'identité valable plusieurs années encore doivent l'échanger prématurément. Il en résulte des discussions aux guichets. En effet, la nouvelle carte n'est pas gratuite. Quel est le fondement légal de cette obligation?

Le remplacement des cartes

Hoe dan ook, het ging om een eenzijdige beslissing die genomen werd zonder overleg met de gemeenten en die strijdig was met de afspraak en de planning die in februari-maart 2003 was opgemaakt met de pilootgemeenten. Trouwens, er zijn nog afspraken die niet gevolgd zijn, bijvoorbeeld inzake de kostprijs van die identiteitskaarten. Die was in maart 2003 vastgelegd op 9 euro. Enkele maanden later was het reeds 10 euro. Dat is dus een verhoging met 11%. Als we de prijs vergelijken met die van de vroegere identiteitskaarten, waarvan de kostprijs 4 euro was, gaat het om een verhoging met 250%.

Als men dan rekening houdt met het feit dat de geldigheidsduur wordt gehalveerd van 10 jaar naar 5 jaar, is dat in feite een verhoging van de kostprijs met 500%. Het experiment van de pilootgemeenten had oorspronkelijk betrekking op de inwoners waarvan de geldigheidsduur van hun identiteitskaart verstreek tijdens de experimentele periode. Het personeelsbestand van de gemeenten werd hieraan aangepast met ondersteuning van het ministerie van Binnenlandse Zaken. Voor de kleine gemeenten werd een personeelslid ter beschikking gesteld en voor de grotere gemeenten werden twee personeelsleden ter beschikking gesteld.

Voor Leuven kwam dit neer op de mogelijkheid tot het uitreiken van ongeveer 1.000 kaarten per maand. Plotseling zijn daar in augustus 2003 9.618 vragen tot uitreiking van bijkomende kaarten bijgekomen, wat materieel totaal onmogelijk is. Men beschikt daarvoor niet over het personeel en de infrastructuur. Men moet heel wat meer mensen ontvangen aan de loketten. In feite zou men over meerdere loketten moeten beschikken. Men beschikt niet over de nodige apparatuur. Er zijn ook kaartlezers nodig enzovoort.

Bovendien is dit ten aanzien van de burger een heel eigenaardige maatregel, want die burger beschikt over een identiteitskaart die geldig is tot 2004, 2005 of zelfs tot 2006 en plotseling moet die burger zijn identiteitskaart inleveren. Wij vragen ons af op welke basis men de burger kan verplichten om die identiteitskaart in te leveren. Dit geeft ook aanleiding tot heel wat discussies aan loketten, omdat burgers niet begrijpen waarom die identiteitskaart moet worden ingeleverd. Terzake heeft niet de minste communicatie plaatsgevonden en men verschuift deze communicatie naar de gemeenten. Bovendien moet voor deze kaarten betaald worden. Men moet ze niet alleen vervroegd inleveren, maar er moet ook voor worden betaald.

De verwerking van de extractie van de kaarten, die geannuleerd zijn verklaard in augustus, zal voor de meeste gemeenten duren tot mei 2004. Dit betekent dat de burger identiteitskaarten ter beschikking zal krijgen in de loop van de maanden januari, februari en volgende, die ingaan op 11 augustus 2003, wat ook niet redelijk is.

Dit alles geeft hoe dan ook een extra werkdruk op de diensten Bevolking. In Leuven worden er 9.618 nieuwe kaarten aangeboden. Momenteel zijn er daarvan 1.200 behandeld. De behandelingsduur is langer geworden, omdat men nu ook een aantal zaken moet nakijken. Vermits alle kaarten gedateerd zijn op 11 augustus, moet men nu nakijken of die mensen ondertussen niet zijn overleden of verhuisd. Dit brengt extra werk met zich mee.

d'identité périmées se poursuivra jusqu'en mai 2004 mais le début de leur période de validité reste fixé au 11 août 2003. Cette situation génère des difficultés supplémentaires: les gens peuvent entre-temps avoir déménagé ou être décédés.

La nouvelle carte d'identité est incomplète. L'adresse doit toujours figurer au verso car la police, les banques et les autres instances ne peuvent pas lire la puce insérée dans les cartes. Il s'ensuit qu'en cas de déménagement, le titulaire de la carte doit demander et donc payer une nouvelle carte.

Compte tenu de la diminution de moitié de la période de validité, les communes devront abattre un volume de travail deux fois plus important.

A combien s'élèveront les moyens supplémentaires dégagés au profit des communes? Est-il exact que le gouvernement a l'intention de distribuer 60.000 cartes d'identité électroniques d'ici à la fin de l'année 2003? Combien de cartes d'identité électroniques ont-elles jusqu'à présent été délivrées? Les banques et les services de police disposent-ils déjà de lecteurs de cartes? Les instances policières internationales seront-elles en mesure de contrôler ces cartes? Le verso de la carte d'identité ne mentionnera-t-il plus d'adresse à compter du 1er janvier 2004?

Het toppunt is wel dat de elektronische identiteitskaarten, die worden afgegeven, niet volwaardig zijn. De adressen staan op de achterzijde vermeld. Die procedure zal worden gevolgd tot het einde van dit jaar, omdat de politie blijkbaar niet in staat is om deze nieuwe elektronische identiteitskaarten te lezen. Men beschikt niet over de kaartlezers. Ook voor de banken is er een probleem. Er is eveneens een probleem aan de grensovergangen in andere Europese landen. Voor iedere adreswijziging is er een nieuwe kaart nodig, zodat men opnieuw aan de kassa moet passeren.

Men moet dus opnieuw betalen ingevolge het feit dat deze kaart niet volwaardig is. Het was wel de bedoeling dat het adres van de kaarthouder ook zou worden geïntegreerd in de chip, zodat de diensten van de gemeenten op elektronische manier de adressen zouden kunnen wijzigen. Nu moet er een nieuwe kaart worden afgeleverd, waarvoor moet worden betaald.

Men vraagt mij om kort te zijn. Er zijn nog andere problemen; ik zal daar nu niet op ingaan, omdat ik denk dat ik de meest essentiële heb aangehaald. Ik stel alleen maar vast dat, als de regering dit systeem wil toepassen voor alle gemeenten van België, men met bijzonder zware problemen zal worden geconfronteerd. Het werkvolume zal hoe dan ook minstens verdubbelen, omdat de geldigheidsduur van 10 jaar naar 5 jaar wordt teruggebracht en omdat bovendien de procedure in de gemeenten ook merkkelijk langer duurt.

Ik vraag dan ook aan de minister welke budgetten voor de gemeenten ter beschikking zullen worden gesteld in de loop van de volgende jaren. Kan de minister bevestigen dat het inderdaad de bedoeling is om tegen eind 2003 60.000 elektronische identiteitskaarten af te geven? Hoeveel zijn er vandaag uitgereikt? Worden er sancties genomen tegen gemeentes die zich niet kunnen aansluiten bij dit nieuwe ritme? Wat is de toestand bij de politiediensten: kunnen deze kaarten thans worden gelezen door de politiediensten, ook de internationale politiediensten, en aan grensovergangen? Hoever staan de onderhandelingen met de banken? Zal men op 1 januari 2004 volwaardige kaarten kunnen afgeven?

Le président: Avant de passer la parole au ministre, je voudrais préciser aux collègues présents que la problématique de la durée des questions et des interpellations en commission a été soulevée en Conférence des présidents. Chaque membre prend ses responsabilités, mais si nous continuons dans ces conditions, il est évident que des mesures un peu plus drastiques seront sans doute prises par la Conférence des présidents pour limiter le nombre de questions et d'interpellations.

Personnellement, je suivrai ce que l'on me dira. Je crois qu'un effort s'impose à cet égard si tout le monde veut avoir la parole et l'occasion de poser des questions.

05.02 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de voorzitter, volgens de documenten die ons ter beschikking werden gesteld wordt voorzien in een spreektijd van tien minuten voor onze uiteenzettingen. Dat staat op de uitnodiging.

Le président: Mais vous l'avez dépassé, monsieur Devlies. Je sais que le barreau n'a pas toujours l'occasion de consulter sa montre, mais c'est ainsi. Ce n'est pas grave, mais je voulais simplement préciser cela à l'attention de la commission.
Monsieur le ministre?

05.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, de brief die de heer Devlies aanwendde om zijn interpellatieverzoek in te dienen, bestaat uit twee paragrafen.

Ik hoorde daarnet het hele verhaal en de opsomming van de concrete problemen die in Leuven zouden zijn gerezen naar aanleiding van een brief die door mijn departement zou zijn verstuurd.

Welnu, het is mij, in alle eerlijkheid, niet mogelijk om op al die concrete punten in te gaan als daarvan geen enkele melding wordt gemaakt in het interpellatieverzoek. U gaat er misschien vanuit, mijnheer Devlies, dat ik mij elke brief die door mijn departement wordt geschreven memoriseer en uit het hoofd ken, maar dat is spijtig genoeg niet het geval.

Ik kan u wel een aantal concrete antwoorden geven in verband met de bepalingen van het regeerakkoord, over de elektronische identiteitskaart.

Wij hebben daar onder meer gekozen voor de optie om de elektronische identiteitskaart versneld in te voeren. Mijnheer Devlies, naar aanleiding van de concrete toepassingsproblemen in Leuven nodig ik u graag uit op mijn kantoor om dat samen met de ambtenaren even te bekijken. Belangrijk hier is de verwijzing naar de wet van 25 maart 2003, een vrij recente wet waarin de invoering van de elektronische identiteitskaart wettelijk werd onderbouwd. Het betreft hier het koninklijk besluit van 25 maart 2003 inzake de aanmaak, afgifte en het gebruik van de identiteitskaart, alsook het koninklijk besluit van diezelfde dag waarin overgangsmaatregelen worden aangekondigd.

Er werd voorzien dat de vernieuwing over een periode van 5 jaar zou worden doorgevoerd. Dat probleem is ook uitvoerig aan bod gekomen op het ogenblik dat wij het ontwerp van programmawet hebben besproken. Daarin hebben wij immers ook de rechtsbasis gecreëerd inzake de toegang van De Post tot het Rijksregister. Op dat ogenblik werd ook uitgebreid gepraat over de mogelijke tussenkomst van De Post om de gemeenten te helpen bij de ondersteuning van die hele procedure. De heer Devlies zegt dat alle gemeenten zich zouden verzetten tegen een mogelijke tussenkomst van De Post. Ik heb daar geen weet van. Ik heb mij wel voorgenomen om met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, maar ook de Franstalige tegenhanger, rond de tafel te gaan zitten. Ik denk immers dat wij best kiezen voor een uniform systeem. Ofwel kan De Post overal interveniëren, ofwel intervenueert De Post nergens en moeten wij naar andere oplossingen uitkijken, inclusief de mogelijkheid die in het regeerakkoord naar voren wordt geschoven. Ik heb geen kennis van het feit dat alle steden en gemeenten dit unaniem afwijzen.

Er is dus wel een verkorting van de tijdsspanne waarin wij dit zullen realiseren. Ik verwijs naar de termijn die van toepassing was op de invoering van de identiteitskaart volgens het Europees model, namelijk van 1985 tot 1990. Ik weet dat er toen ook praktisch en administratief de nodige hindernissen waren, maar men heeft die op dat ogenblik ook kunnen overwinnen.

05.03 **Patrick Dewael**, ministre: Selon M. Devlies, une lettre émanant de mon département aurait posé problème à Louvain. Je n'ai pas connaissance de ce courrier. J'invite M. Devlies à discuter à mon cabinet des éventuelles difficultés rencontrées à Louvain.

Le gouvernement a effectivement décidé d'accélérer l'introduction de la carte d'identité électronique. Le 25 mars 2003, cette décision a été traduite dans un texte de loi où n'ont pas été omises les mesures transitoires. A ma connaissance, il n'est absolument pas question d'opposition unanime à une contribution de La Poste à l'opération de remplacement des cartes d'identité. Il est vrai qu'il serait toutefois préférable que La Poste prête son concours à cette opération, soit dans toutes les communes, soit dans aucune.

Nous attendons les résultats des projets pilotes avant de planifier le reste de l'opération et de donner des instructions aux communes. D'ici à 2007, tout le monde devra détenir une carte d'identité électronique. Les citoyens devront effectivement remettre leur vieille carte d'identité prématurément mais en contrepartie ils bénéficieront d'une sécurité accrue et de services améliorés. L'autorité fédérale facturera aux communes dix euros par carte d'identité.

Er zijn op dit ogenblik bij mijn weten – ik wil mij altijd nog wel eens laten overtuigen van het mogelijke tegendeel – geen instructies gegeven als dusdanig aan gemeenten om deze termijn te versnellen. Ik heb in de commissie voor het parlementair reces gezegd dat ik eerst de evaluatie wil afwachten van de huidige pilootfase in 11 proefgemeenten. Die gebeurt op het einde van dit jaar. Pas nadien zullen we de regeringsbeslissing nemen om dit te veralgemenen. Ik heb het daarjuist al gezegd: het regeerakkoord voorziet dat het gebruik van de elektronische identiteitskaart tegen 2007 moet zijn veralgemeend. Ik herhaal dat de gemeenten daarover geïnstrueerd zullen worden. Volgens mijn informatie gebeurt dat na de evaluatie van de proeffase in de 11 proefgemeenten.

Wel juist is dat burgers vroeger dan verwacht hun nieuwe identiteitskaart zullen moeten afhalen. Daar staat natuurlijk wel iets tegenover, namelijk dat zij toegang krijgen tot een hele resem nieuwe toepassingen die op zich ook kostenbesparend zullen werken voor de burger. We kunnen daar nog wel eens dieper op ingaan, maar ik denk dat er inderdaad enorme voordelen tegenover staan. Ten tweede denk ik er ook op te moeten wijzen dat met de nieuwe identiteitskaart de dienstverlening en ook de veiligheid van elektronische transacties wordt verhoogd.

U hebt het ook gehad over de kostprijs. Wat is de kostprijs van de kaart die inderdaad zal worden doorverrekend aan de gemeenten? Dat is inderdaad een prijs van 10 euro. Wat die prijs lokaal voor de burger betekent, daarover kan en moet elke gemeente autonoom beslissen. Federaal wordt een kostprijs van 10 euro aangerekend, maar dan speelt de gemeentelijke autonomie en de vrijheid van elke stad of gemeente om de prijs aan de burger vast te leggen.

Tot daar, collega Devlies, de antwoorden die ik u kon verstrekken op basis van de gegevens die in mijn bezit zijn. Over concrete toepassingsproblemen of problemen die ontstaan zijn bij de administratie in Leuven ben ik graag bereid met u een afspraak te maken en daarover op mijn departement verder met u van gedachten te wisselen.

05.04 Carl Devlies (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor die uitnodiging. Ik zal daar graag op ingaan. Het gaat echter niet specifiek over de situatie in Leuven, maar wel over de pilootprojecten in hun geheel. Het is wel degelijk zo dat van het project dat opgestart werd en waarvan etappes en planning werden opgemaakt, werd afgeweken. Dat brengt nieuwe verplichtingen voor de gemeenten met zich mee, zoals blijkt uit stukken waarover ik beschik. Dat geldt niet enkel voor de stad Leuven.

Ten tweede is het zo dat de elektronische identiteitskaarten niet volwaardig zijn. Nog altijd moet het adres op de keerzijde worden vermeld, wat een aantal extra problemen met zich mee brengt.

05.05 Minister Patrick Dewael: Mijnheer Devlies, Leuven is sowieso een pilootgemeente. Daar moeten we van uitgaan. U wekte de indruk toen u aan uw verhaal begon, dat er een brief van de FOD Binnenlandse Zaken was rondgegaan naar alle steden en gemeenten. Het gaat wel degelijk over 11 gemeenten.

05.04 Carl Devlies (CD&V): J'accepte l'invitation de M. Dewael mais je précise que les problèmes que j'ai décrits ne se limitent pas à Louvain. Etant donné que les pouvoirs publics fédéraux souhaitent déroger au calendrier établi, toutes les communes-pilote sont confrontées à des problèmes supplémentaires.

05.05 Patrick Dewael, ministre: Dans un premier temps, l'opération de remplacement est menée dans un certain nombre de communes pilotes.

05.06 Carl Devlies (CD&V): Het gaat over 11 gemeenten en dat heb ik ook gezegd.

05.07 Minister Patrick Dewael: Laten we toch ook niet vergeten dat zij fungeren als pilootgemeenten. Toevallig is mijn stad, waar ik woon, daar ook bij. Daar zijn ook een aantal voordelen aan verbonden. Men heeft uitdrukkelijk gekozen voor 11 pilootgemeenten om een aantal dingen te doen en daar zijn ook voordelen aan verbonden, van budgettaire en financiële aard. Laten we daar niet dieper in detail op ingaan en blijven bij de planning en methodologie die wij destijds zijn overeengekomen, met dien verstande dat de tijdsspanne van 5 jaar op 3 jaar werd gebracht in het regeerakkoord. Dat is een ambitieuze optie waaraan we, denk ik, met vereende krachten moeten werken.

05.07 Minister Patrick Dewael: Elle présente également des avantages, notamment sur le plan budgétaire. L'ambitieux projet du gouvernement consiste à boucler l'opération de remplacement en trois ans au lieu de cinq. Nous attendons les résultats des projets pilotes avant d'établir un calendrier optimal.

05.08 Carl Devlies (CD&V): Laten we blijven bij de planning van de eerste 6 maanden en nadien de evaluatie maken en laten we aan de burger die nu het slachtoffer is van het feit dat de identiteitskaarten niet volwaardig zijn, een compensatie geven door die in bepaalde gevallen gratis ter beschikking te stellen. In die zin heb ik ook een motie ingediend.

05.08 Carl Devlies (CD&V): Je propose de conserver le calendrier initial en ce qui concerne les projets pilotes et de procéder à une évaluation après six mois.

Motions Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées. Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Carl Devlies et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Carl Devlies
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
recommande au gouvernement de limiter l'émission de la carte d'identité électronique aux projets pilotes tant qu'une carte d'identité électronique digne de ce nom n'aura pas été mise au point;
de mettre à la disposition des porteurs de la carte d'identité électronique provisoire une carte d'identité électronique gratuite au cas où ils devraient faire renouveler leur carte, par exemple après un changement d'adresse, avant qu'une carte d'identité électronique définitive ne soit délivrée;
d'apporter aux communes un soutien suffisant dans le cadre de cette opération.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Carl Devlies en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Carl Devlies
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
beveelt de regering aan de uitgifte van de elektronische identiteitskaart te beperken tot de pilootprojecten tot zolang er geen volwaardige elektronische identiteitskaart werd ontwikkeld;
de kaarthouders van de voorlopige elektronische identiteitskaart gratis een elektronische identiteitskaart ter beschikking te stellen voor zover die een vernieuwing van hun kaart nodig hebben vooraleer een definitieve elektronische identiteitskaart werd uitgegeven bijvoorbeeld ingevolge adreswijziging;
de gemeenten voldoende ondersteuning te verlenen bij deze operatie.”

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Willy Cortois, Patrick Lansens, Eric Libert et Mme Jacqueline Galant.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Willy Cortois, Patrick Lansens, Eric Libert en mevrouw Jacqueline Galant.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le **président**: La question n° 79 de M. Alain Courtois est reportée.

06 **Samengevoegde interpellatie en vraag van**

- de heer Dirk Claes tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de federale basisdotatie 2003 aan de lokale politiezones" (nr. 35)
- de heer François-Xavier de Donnée aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de verdeling van de financiële last van de politiezones tussen de verschillende gemeenten" (nr. 85)

06 **Interpellation et question jointes de**

- M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la dotation fédérale de base 2003 aux zones de police locale" (n° 35)
- M. François-Xavier de Donnée au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la répartition de la charge financière des zones de polices entre les communes" (n° 85)

06.01 **Dirk Claes** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, in essentie gaat het over de vergelijking van de federale dotatie 2003 met die van 2002. Op 26 maart wordt het koninklijk besluit houdende toekenning de nieuwe federale basistoelage afgekondigd. De zones werden geconfronteerd met een bedrag dat heel wat lager lag dan het bedrag van 2002. Vorig jaar hebben alle gemeentes een serieuze lijdensweg moeten gaan om voldoende middelen te krijgen voor de totale meerkosten van de politiehervorming. Het resultaat was dat de regering voortdurend de federale basisdotatie heeft moeten aanpassen. Er kwamen ook nog enkele kunstgrepen aan te pas om de begroting min of meer sluitend te maken, zoals het afsplitsen van de sociale dotatie die werd ondergebracht in een alternatieve financieringsmethode. Het totaal van de federale basisdotatie voor 2002 kwam neer op ongeveer 542 miljoen euro.

Het koninklijk besluit van 26 maart geeft een opsomming van de dotaties aan de verschillende zones. Hieruit blijkt dat we voor 2003 maar aan 513 miljoen euro komen. Dit maakt een verschil van 29 miljoen euro in vergelijking met vorig jaar. Bepaalde zones zullen dus opnieuw met een tekort aan middelen te kampen hebben. Het lijkt mij vrij logisch te zijn dat de werking van politiezones op een jaar tijd niet veel goedkoper kan zijn geworden.

Als we de dotaties gaan vergelijken, zitten er toch een aantal opmerkelijke tendensen in. Zo blijkt dat grotere steden hun dotatie zien stijgen, terwijl vooral landelijke gebieden het in veel gevallen met minder moeten stellen. Ik geef enkele voorbeelden. Antwerpen krijgt 685.000 euro meer. Gent krijgt 285.000 euro meer. Luik krijgt bijna 210.000 euro meer. Wie zijn de verliezers? De zone Hoogstraten-Merksplas-Rijkevorsel krijgt ongeveer 542.000 euro minder. Op een totale dotatie van minder dan 2 miljoen euro betekent dit meer dan een kwart minder. Dit is toch wel een heel bedrag. Voeren met onze vriend Huub Broers moet het met 518.000 euro stellen. Op een jaar tijd ziet men daar de dotatie bijna gehalveerd. Brugge krijgt 624.000 euro minder. Hooglede-Izegem-Roeselare krijgt 3.218.514 euro minder. Ottignies-Louvain-la-Neuve krijgt 490.000 euro minder. De zone met daarin de gemeente Sprimont van voorzitter Giet krijgt 140.000 euro minder. Voor de heer Giet is dit toch ook een vermindering met 10%.

Kan de minister mij een verklaring geven voor dit verschil van 29

06.01 **Dirk Claes** (CD&V): La dotation fédérale de base octroyée aux zones de police locales s'élevait à 542 millions d'euros en 2002. Pour l'année 2003, il semblerait qu'elle soit passée à 513 millions d'euros seulement. En outre, les grandes villes bénéficient d'une augmentation de leur dotation, alors que celle réservée aux zones rurales est réduite.

Sur la base de quelles données le montant a-t-il été fixé? Comment justifiez-vous la diminution substantielle des moyens alloués à la Région flamande et à la Région wallonne alors que la dotation réservée aux dix-neuf communes bruxelloises, qui disposent également d'un fonds spécial destiné à assurer la sécurité de Bruxelles en tant que capitale européenne, est en augmentation par rapport à l'année 2002? La norme KUL va-t-elle être adaptée?

miljoen euro? Op basis van welke gegevens werd dit nieuwe bedrag vastgelegd? In totaal moeten de gemeenten van het Vlaamse Gewest het dit jaar met 16 miljoen euro minder doen. De Waalse gemeenten moeten het met meer dan 18 miljoen euro minder doen. Het is dan ook zeer merkwaardig dat de 19 Brusselse gemeenten bijna 6 miljoen euro meer toebedeeld krijgen. Brussel krijgt bovendien nog eens extra middelen uit een speciaal fonds dat werd opgericht voor de veiligheid van Brussel als Europese hoofdstad, wat nog eens goed is voor 12,5 miljoen euro. Dit bedrag zal trouwens worden opgetrokken naar 25 miljoen euro. Ook bij de verdeling van de leden van het veiligheidskorps zullen er een aantal extra manschappen naar Brussel gaan. Van de 152 leden zouden dat er 38 zijn. Hoe kan de minister deze bijkomende middelen aan de Brusselse gemeenten verantwoorden?

De basis van de verdeelsleutel, de zogenaamde KUL-norm, ligt al een tijdje onder vuur. De Raad van State heeft een koninklijk besluit dat de verdeelsleutel voor de interzonale verdeling van de gemeentelijke bijdrage regelt, vernietigd, omdat de KUL-norm te vaag werd omschreven. Minister Duquesne heeft in de vorige legislatuur nooit een duidelijk antwoord gegeven over de invulling van de KUL-norm. Ondertussen moeten we vaststellen dat de KUL-norm gebaseerd is op gegevens van vóór 1999, zodat heel wat van die parameters niet meer up-to-date zijn. Denkt de minister aan een aanpassing van deze norm? Komt er een nieuwe parameter voor de verdeling van deze dotaties?

06.02 François-Xavier de Donnée (MR): Monsieur le président, ma question rejoint partiellement celle qui vient d'être posée par notre collègue.

J'aimerais connaître les mesures prises par le ministre pour remédier au vide juridique créé par l'annulation par le Conseil d'Etat de l'arrêté royal de janvier 2003, qui répartissait la charge financière des zones de police entre les communes. En effet, il me semble essentiel que les communes puissent établir leur budget 2004; pour ce faire, celles qui appliquaient cet arrêté doivent évidemment savoir ce qu'elles doivent inscrire à leur budget pour l'année 2004. Dans certaines zones de police, indépendamment de l'arrêté en cause, il existait un accord sur la répartition mais les communes où aucun accord n'existait se basaient fatalement sur cet arrêté.

Lorsque la presse a révélé que l'arrêté royal de janvier 2003 avait été annulé, en marge du débat sur cette question, le bourgmestre d'Ixelles a proposé de revenir sur la fusion des polices de Bruxelles et d'Ixelles et donc de démanteler, de rescinder la zone Bruxelles/Ixelles.

Personnellement, je pense que cette proposition du bourgmestre d'Ixelles est tout à fait inopportune et intempestive. En effet, tout le monde sait que la commune d'Ixelles est coupée en deux par l'avenue Louise et que, dès lors, les problèmes de sécurité à Bruxelles et Ixelles sont particulièrement entremêlés et s'interpénètrent.

Quel est l'avis du ministre de l'Intérieur à ce sujet? A-t-il eu connaissance officiellement de la proposition du bourgmestre d'Ixelles de scinder la zone Bruxelles/Ixelles? S'il en a été saisi

06.02 François-Xavier de Donnée (MR): Welke maatregelen worden er genomen om het juridisch vacuüm te vullen dat is ontstaan na de vernietiging door de Raad van State van het koninklijk besluit van januari 2003 dat de financiële last van de politiezones verdeelde tussen de gemeenten? De gemeenten moeten weten wat zij in hun begroting voor het jaar 2004 dienen in te schrijven. De gemeenten waar geen enkel akkoord over de verdeling bestond, baseerden zich noodzakelijkerwijs op dit besluit.

Naar aanleiding van de vernietiging van het koninklijk besluit van januari 2003 stelde de burgemeester van Elsene voor, de fusie van de politiediensten van Brussel en Elsene te herzien. Ik vind dit voorstel helemaal niet opportuun aangezien de gemeente Elsene in tweeën wordt gesplitst door de Louizalaan. De veiligheidsproblemen in Brussel en Elsene zijn dan ook nauw met elkaar verbonden.

officiellement, comment se positionne-t-il face à une telle demande qui, en ce qui me concerne en tout cas, me semble tout à fait déraisonnable et résulter davantage de la mésentente entre deux bourgmestres de la même famille politique - ce qui est paradoxal - que d'une analyse objective des situations du terrain en matière de sécurité dans la zone de police Bruxelles/Ixelles?

Hoe staat de minister van Binnenlandse Zaken hier tegenover? Werd hij officieel in kennis gesteld van het voorstel van de burgemeester van Elsene? Zo ja, hoe reageert hij op die vraag?

06.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, hoewel het natuurlijk nogal saai is, zal ik eerst even ingaan op de cijfers die naar voren zijn geschoven door collega Claes in verband met de federale dotatie. Hij vergelijkt de federale dotatie van 2002 met die van 2003. Ik kan moeilijk zeggen dat de cijfers in het interpellatieverzoek met betrekking tot 2003 niet kloppen. Die zijn juist. Het gaat over een bedrag van 513 miljoen euro, 513.102.532 euro om exact te zijn. Dat is een juist cijfer. Er is een aanvullend bedrag – zoals dat trouwens ook in 2002 gebeurd is – dat nog moet worden toegekend. De eerste, belangrijkste schijf klopt echter en er moet nog een aanvullend bedrag aan worden toegevoegd.

06.03 **Patrick Dewael**, ministre: Le chiffre relatif à la dotation de 2002 est inexact: il ne s'agit pas de 542 millions mais de 517.945.036 millions d'euros. La dotation 2003 a donc augmenté par rapport à celle de 2002. L'augmentation de la dotation de Bruxelles en 2003 découle du paiement de l'indemnité bruxelloise à concurrence de 4.106.601 euros.

Het cijfer dat hij naar voren schuift voor de dotatie van 2002, is mijns inziens echter onjuist. Hij heeft het over 542.219.820 euro, terwijl het in werkelijkheid slechts gaat om 517.945.036 euro. De dotatie voor 2003 is dus gestegen ten opzichte van die voor 2002, uiteraard door de index. Er is dan nog de zogenaamde Brusselse toelage waarvan hij gewag heeft gemaakt en aan de andere kant natuurlijk ook een compensatie voor de afbouw van de solidariteit. De verhoging in 2003 van de dotatie voor Brussel vloeit voort uit die uitbetaling van de Brusselse toelage ten belope van 4.106.601 euro.

L'annulation de l'arrêté royal du 15 janvier 2003 qui inclut la règle dite 60/20/20 n'a pas d'effet sur les zones pluricommunales où il existe un consensus entre les communes, ce qui est le cas de la plupart d'entre elles. Un nouvel arrêté royal précisant la pondération des paramètres de la formule est en préparation. J'attends encore le rapport de la commission d'accompagnement présidée par Monsieur De Ruyver.

Een tweede element in de vraagstelling is de vernietiging van het koninklijk besluit van 15 januari 2003 dat de zogenaamde 60/20/20-regel inhoudt. Daar rijst er geen enkel probleem. Uiteraard heeft de vernietiging van dat koninklijk besluit ook geen impact op de meergemeentenzones waar er een consensus bestaat onder de gemeenten. Dat is in het merendeel van de gevallen zo. Het is dus alleen als er geen consensus kan worden bereikt dat de 60/20/20-regel van toepassing is en dat de vernietiging effectief repercussies heeft. Ik zou de commissie willen meedelen dat het nieuwe koninklijk besluit in voorbereiding is. Het zal zo snel mogelijk worden genomen, ook met meer uitleg over de ponderatie van de parameters van de formule.

Quant à la scission potentielle de Bruxelles-Ixelles, je n'en ai eu vent que par le biais de la presse. Nous ne pouvons bien évidemment examiner une telle proposition qu'à condition qu'elle fasse l'unanimité des bourgmestres concernés et que la demande expresse en soit faite, ce dont il n'est encore nullement question à ce jour.

Ik wacht uiteraard nog op het rapport van de begeleidingscommissie, voorgezeten door de heer De Ruyver. Dat zal ik eerstdaags ontvangen. Als we in het bezit zijn van de voorstellen van de commissie ter Begeleiding van de Politiehervorming op het Lokale Niveau met betrekking tot het nieuwe financieringspatroon zullen wij ook de nieuwe formule kunnen uittekenen voor het vastleggen van de intrazonale gemeentelijke bijdrage tot de begroting van de zone. Ik heb uiteraard kennis genomen van de vernietiging door de Raad van State. Een nieuw ontwerp is in voorbereiding. Ik wacht nu enkel nog op het rapport van de zogenaamde begeleidingscommissie.

Wat betreft de vraag van de heer de Donnée in verband met de splitsing die gevraagd zou zijn voor de zone Brussel-Elsene, kan ik hem meedelen dat ik dit enkel vernomen heb via de pers. Naar

aanleiding van een bezoek dat ik vorige donderdag heb afgelegd waarbij ik een aantal controleacties van de federale politie samen met de Brusselse zones heb bijgewoond, heeft men mij mijn standpunt terzake gevraagd. Ik heb laten verstaan dat ik daar niets van wist en dat ik zelfs onwetend ben met betrekking tot de exacte argumentatie die daarvoor naar voren wordt gebracht. We zullen een dergelijk voorstel natuurlijk alleen kunnen aanvaarden of in overweging nemen als het steunt op unanimité bij de betrokken burgemeesters en zeker ook op hun uitdrukkelijk vraag. Ik zeg wel onderzoeken, maar op dit ogenblik is er daarvan geen spoor, noch bij mijn kabinet, noch bij mijn administratie.

De brief die wij van de burgemeester van Elsene hebben ontvangen, is een brief van 10 september 2003 waarin hij om de steun van de regering verzoekt opdat 150 politiemensen zouden kunnen worden ingezet in de zone Brussel-Elsene en een verbintenis zouden aangaan om daar vijf jaar te blijven. Die brief had dus op iets totaal anders betrekking.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik hiermee voldoende op de vragen van de heren Claes en de Donnée heb geantwoord.

06.04 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil benadrukken dat vorig jaar, in 2002, ook nog een tegensprekelijk debat werd gevoerd, waarna nog een aantal middelen zijn toegekend aan bepaalde gemeenten. Zal dat dit jaar ook het geval zijn? Wij zullen zien.

06.04 Dirk Claes (CD&V): En 2002, des moyens supplémentaires ont été alloués à certaines communes. Fera-t-on de même aujourd'hui?

Wij dienen terzake een motie in, waarbij wij de regering aanbevelen om de federale basisdotatie van 2003 minstens op het niveau van 2002 te brengen en tevens een aanpassing van de KUL-normen in het vooruitzicht te stellen.

Je dépose une motion de recommandation pour demander que la dotation fédérale de base pour 2003 soit à tout le moins portée au niveau de celle de 2002 et que la norme KUL soit adaptée.

06.05 François-Xavier de Donnée (MR): Monsieur le président, je me réjouis de la réponse du ministre sur les deux questions posées. Je réitère: je crois que ce serait une grave erreur de scinder quelle zone de police que ce soit à Bruxelles au moment où il faudrait plutôt aller vers la constitution de certains services communs aux six zones. Par conséquent, scinder des zones quelles qu'elles soient, et en particulier la zone Bruxelles-Ixelles, ne reposerait, à mon avis, sur aucune réalité objective concernant la sécurité à Bruxelles.

06.05 François-Xavier de Donnée (MR): Er bestaat geen enkele objectieve veiligheidsreden om welke Brusselse politiezone ook te splitsen. Het verheugt me dan ook dat de minister zich terughoudend opstelt ten aanzien van de verklaringen van de burgemeester van Elsene.

Je me réjouis donc d'entendre la circonspection – pour ne pas dire plus – du ministre à l'égard des déclarations faites par le bourgmestre d'Ixelles dans la presse, qui – je l'espère – relèvent davantage de l'effet d'annonce que d'intentions réelles.

Motions

Moties

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées. Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une motion de recommandation a été déposée par M. Dirk Claes et est libellée comme suit:
 “La Chambre,
 ayant entendu l'interpellation de M. Dirk Claes

et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, recommande au gouvernement

- de relever au niveau de 2002 la dotation fédérale de base 2003 allouée aux zones de police locale;
- d'envisager une adaptation de la norme KUL."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Dirk Claes en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellatie van de heer Dirk Claes

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

beveelt de regering aan

- de federale basisdotatie 2003 van de lokale politiezones op te trekken tot het niveau van 2002;
- een aanpassing van de KUL-normen in het vooruitzicht te stellen."

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Patrick Lansens et Eric Libert.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Filip Anthuenis, Mohammed Boukourna, Patrick Lansens et Eric Libert.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close. Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le **président**: La question n° 92 de M. Jo Vandeurzen est reportée à une date ultérieure.

07 Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "une erreur de comptage par le système de vote électronique lors des élections du 18 mai 2003" (n° 101)

07 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "een foute telling door het systeem voor elektronische stemming bij de verkiezingen van 18 mei 2003" (nr. 101)

07.01 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, à l'occasion des dernières élections, nous avons eu droit, en Région bruxelloise, à un petit incident connu comme l'incident de Schaarbeek: un candidat a eu 4.096 voix de trop. Cela a pu être détecté car, heureusement, on s'est rendu compte de l'aberration mathématique. L'incident s'est produit et n'a pas été comptabilisé.

07.01 Zoé Genot (ECOLO): Bij de laatste verkiezingen deed zich het zogenaamde "incident van Schaarbeek" voor, waarbij een bepaalde kandidaat 4.096 stemmen te veel kreeg.

On a même pu localiser le problème. Mais quand les experts ont cherché la cause de ce problème pour pouvoir définitivement l'éliminer, ils ont dit que – je cite - "le collège conclut que l'erreur a très probablement été occasionnée par une inversion spontanée et aléatoire d'une position binaire". Après avoir lu cela, je me suis demandé ce que cela signifiait. Je me suis renseignée chez des experts informaticiens. Leur réponse n'est pas tellement plus rassurante.

Ils m'ont expliqué qu'un rayon cosmique, venu du fin fond de l'univers, touche l'ordinateur et provoque des réactions imprévisibles. Que les résultats des élections puissent être troublés par des rayons cosmiques venus du fin fond de l'univers, cela paraît très drôle dans un premier temps. Mais dans un deuxième temps, cela paraît nettement moins drôle! Cette fois, on a pu détecter l'erreur, on s'est rendu compte de l'aberration mathématique! Mais si ce rayon cosmique était venu avant le comptage, celui-ci aurait pu être intégré et l'erreur n'aurait pas été détectée. Je me demande quelle est la probabilité que ce genre de rayons cosmiques venus du fin fond de l'univers frappent les machines de vote.

De deskundigen die ermee werden belast de oorzaak van het probleem te achterhalen, kwamen tot het besluit dat de vergissing zeer waarschijnlijk werd veroorzaakt door een "Random Spontaneous Bit Inversion". Kosmische straling zou onvoorzienbare reacties van de computer hebben teweeggebracht. Ditmaal heeft men de fout kunnen opsporen omdat men heeft vastgesteld dat er sprake was van een wiskundige aberratie. Mocht die kosmische straling zich vóór de telling hebben voorgedaan, dan zou de vergissing niet aan het licht zijn gekomen. Ik vraag mij af hoe groot de kans is dat een dergelijk

(...): Uniquement les machines de vote?

incident zich voordoet. Welke maatregelen heeft men getroffen om dergelijke incidenten in de toekomst te voorkomen? Zal men dat systeem van stemming, dat niet beveiligd is tegen onbeheersbare verschijnselen, handhaven?

07.02 Zoé Genot (ECOLO): Non, toutes les machines. Quand cela frappe votre ordinateur, si votre question orale en est légèrement transformée, je pense que c'est dérangeant mais acceptable. Mais quand cela touche un système censé être fiable au dernier carat, cela me pose un peu plus de problèmes.

Qu'a-t-on pu mettre en place pour éviter ce genre de situation? Va-t-on continuer, aux prochaines élections, avec ce système de vote qui peut être à la merci de phénomènes incontrôlables?

Le **président**: Merci, madame Genot, de vous inquiéter de l'influence des Martiens sur nos élections.

07.03 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, j'informe la commission des événements survenus lors des élections 2003 à Schaerbeek. Un collège d'experts a été chargé d'examiner cet incident le 18 mai à 22.30 heures. Le bureau principal du canton a constaté qu'un candidat d'une petite liste du bureau 68 avait obtenu un nombre de suffrages nominatifs supérieur au nombre total de bulletins en faveur de cette liste. Cela n'était évidemment pas possible. Une enquête a débuté le 19 mai. Etaient présents, à ce moment, le président du bureau de canton, des représentants du SPF Intérieur et du collège d'experts ainsi que la société Steria, qui avait fourni le matériel de vote automatisé, tout comme le bureau Van Dijck qui avait émis un avis favorable sur la conformité des matériels.

D'après l'analyse des disquettes, le problème s'est limité à un seul bureau de vote. Les votes ont été recomptés au départ des cartes magnétiques et le nouveau procès-verbal ne laissait plus apparaître d'erreur. La différence avec le PV initial s'élevait à 4.096 voix de préférence.

Le 22 mai, une nouvelle réunion a démontré que l'erreur a très probablement été occasionnée par une inversion spontanée et aléatoire du système binaire (ceci figure dans le rapport du 2 juin 2003). Par ailleurs, le PC a été vérifié et n'a montré aucune autre anomalie.

En réponse à vos quatre questions, je dirai que:

- tout d'abord, ce phénomène est aléatoire et l'on ne peut pas affirmer que le problème ne se reproduira jamais là ou ailleurs;
- deuxièmement, on ne peut exclure qu'un tel incident se soit produit ailleurs, mais il est vraisemblable que si cela avait été le cas, l'erreur aurait été détectée lors de la consultation du procès-verbal du bureau;
- troisièmement, les codes-source de ces logiciels ont été, en toute transparence, rendus accessibles au public avant les élections;
- quatrièmement, il ressort des conclusions que l'incident de

07.03 Minister Patrick Dewael: Het hoofdkantoor van het kanton heeft vastgesteld dat het aantal naamstemmen die een kandidaat van een kleine lijst van bureau 68 gekregen had hoger uitviel dan het aantal stembiljetten voor deze lijst, hetgeen uiteraard niet kan. Uit het onderzoek van de diskettes is gebleken dat het probleem beperkt bleef tot slechts één stembureau. De stemmen werden herteld en in het nieuwe proces-verbaal werden geen fouten meer vastgesteld. Achteraf bleek dat de fout naar alle waarschijnlijkheid werd veroorzaakt door een ongewilde en toevallige omkering van de binaire code.

Men kan niet beweren dat het probleem zich niet meer zal voordoen en men kan evenmin uitsluiten dat een dergelijk incident nergens anders is gebeurd. Maar mocht dit het geval geweest zijn, dan zou men de fout allicht ontdekt hebben. De software werd voor de verkiezingen openbaar gemaakt. Het incident in Schaerbeek brengt de betrouwbaarheid van het elektronisch stemmen niet in gevaar, maar in het onderzoeksverslag wordt geen enkele oplossing naar voor

Schaerbeek ne remet pas en cause la fiabilité du vote électronique, même si un dysfonctionnement ne peut pas être exclu a priori mais le collègue d'experts ne propose aucune solution pour l'éviter.

Mon souci est évidemment de faire en sorte qu'un tel incident ne se reproduise plus. C'est pourquoi j'ai demandé à mon administration de rechercher un logiciel qui soit en mesure de corriger ce type d'erreurs, si possible avant les élections européennes et régionales de juin 2004.

07.04 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, je suis ravie d'entendre que le ministre partage nos opinions en la matière. J'espère que l'on trouvera le logiciel adéquat, à moins que le rayon cosmique n'influence positivement notre liste!

geschoven om dergelijke disfuncties te voorkomen. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven liefst nog voor de verkiezingen van juni 2004 naar een programma te zoeken dat dergelijke fouten kan corrigeren.

07.04 Zoé Genot (ECOLO): Ik hoop dat men de gepaste software zal vinden of het zou moeten zijn dat een straal uit de kosmos onze resultaten gunstig kan beïnvloeden!

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le président: Dans la suite de notre ordre du jour, les questions 119 de M. Daniel Bacquelaine, 146 de Mme Colette Burgeon et 151 de Mme Trees Pieters sont reportées. L'interpellation de M. Pieter De Crem est momentanément réservée. Dès lors, je donne la parole à M. Libert pour ses différentes questions tout en lui précisant qu'il est possible que l'on intercale les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye.

08 Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les mentions incomplètes lors des envois des convocations électorales pour les élections législatives du 18 mai dernier par la commune de Zaventem" (n° 157)

08 Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de onvolledige vermeldingen bij de verzending van de oproepingsbrieven voor de parlementsverkiezingen van 18 mei jongstleden door de gemeente Zaventem" (nr. 157)

08.01 Eric Libert (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, il s'agit des convocations envoyées dans le cadre des élections du 18 mai à Zaventem. Le problème concerne leur aspect formel. Vous savez que, dans l'arrondissement électoral, il fallait élire 22 représentants, 25 sénateurs du collège néerlandophone et 15 sénateurs du collège francophone. Pas de problème concernant les représentants, le problème se situe au niveau des sénateurs. Vous savez également que, par application de l'article 107 du Code électoral qui était relayé par l'arrêté royal du 11 avril 1999, le modèle des lettres de convocation est déterminé. Ainsi, un modèle 10 est prévu où il est expressément stipulé que le nombre des sénateurs porté au suffrage de la population doit être indiqué sur les convocations. Or, concernant le canton électoral de Zaventem, les convocations ne mentionnaient absolument pas qu'il était loisible aux électeurs de procéder à l'élection de 15 sénateurs du collège francophone. Il était uniquement mentionné qu'ils devaient procéder à l'élection de 25 sénateurs du collège néerlandophone. Par contre, dans d'autres cantons électoraux, même en Région flamande, cette mention apparaissait bien.

08.01 Eric Libert (MR): De oproepingsbrieven voor de verkiezingen van 18 mei die naar Zaventem werden gestuurd, vermeldden slechts dat de kiezers 25 senatoren van het Nederlandstalige college dienden te verkiezen, en niet dat zij ook 15 senatoren van het Franstalige college konden verkiezen.

Bent u het met mij eens dat dit een inbreuk is op het Kieswetboek? Zo ja, kan u mij laten weten welke maatregelen u zal nemen ten aanzien van het schepencollege? Werd uw ministerie van dit voorval op de hoogte gebracht?

Le problème me semble particulièrement grave puisque l'administration communale, plus précisément le collègue des bourgmestre et échevins, a ainsi volontairement occulté la possibilité que les votants aient de procéder à l'élection de 15 sénateurs

francophones.

Ma question est de savoir si vous partagez mon analyse, à savoir qu'en l'espèce il s'agit bien d'une infraction au Code électoral. Dans l'affirmative, pouvez-vous me faire connaître les mesures que vous comptez prendre à l'encontre du collègue échevinal pour le moins indélicat? Cette information a-t-elle été portée à la connaissance de votre ministère?

08.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, l'article 107 du Code électoral prévoit que - je cite -: "Les nominations à faire doivent figurer parmi les mentions de la lettre de convocation aux élections". Pour l'élection sénatoriale, les électeurs de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde ont le choix entre le collège électoral néerlandais et le collège électoral français. Dans ce cas, il y avait lieu de mentionner, sur la convocation adressée à ces électeurs, les 22 députés à élire pour la Chambre mais également les nominations à faire pour l'élection du Sénat à savoir, comme vous l'avez indiqué, les 25 sénateurs par le collège néerlandais et les 15 par le collège français.

Ni mon prédécesseur ni moi-même n'avons appris que la commune de Zaventem ne s'était pas conformée à cette disposition du Code électoral en ne mentionnant pas les 15 sénateurs à élire par le collège électoral français. L'administration, qui a été interrogée, ne semble pas non plus au courant de cette violation de la loi électorale.

Il est clair que si ces convocations ont été établies de la sorte, une réclamation aurait pu être introduite auprès du Sénat. C'est l'article 232 du Code électoral qui règle la procédure. Je n'ai pas connaissance du fait que le Sénat ait été saisi d'une réclamation en ce sens. Je peux seulement constater qu'il a, comme la Chambre, validé les opérations électorales du 18 mai dernier.

08.03 Eric Libert (MR): Monsieur le ministre, ma deuxième question était de savoir quelles mesures vous comptiez prendre. Vous avez fait un état des lieux et je vous remercie pour cette information tout à fait exhaustive. Mais maintenant, quelle action comptez-vous prendre dès lors que vous êtes informé du problème, que vous identifiez vous-même comme étant une infraction?

08.04 Patrick Dewael, ministre: Cher collègue, il ne m'est pas possible d'entreprendre une action supplémentaire. Je peux uniquement vous informer du fait qu'une procédure est prévue par la loi visant à adresser une réclamation auprès du Sénat, ce qui n'a pas été fait.

08.05 Eric Libert (MR): S'agissant d'une infraction passible de sanctions pénales et sachant que le ministre de la Justice pourrait user de son pouvoir d'injonction positive, pourriez-vous éventuellement proposer au ministre de la Justice d'agir dans ce sens?

08.02 Minister Patrick Dewael: Voor de Senaat hebben de kiezers van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde de keuze tussen het Nederlandse en het Franse kiescollege. In dit geval diende de verkiezing van zowel de 25 senatoren van het Nederlandstalige college als de 15 senatoren van het Franstalige college in de oproepingsbrief te zijn vermeld. Noch mijn voorganger noch ikzelf hebben vernomen dat de gemeente Zaventem zich niet zou hebben gehouden aan het Kieswetboek. De administratie werd hierover ondervraagd en bleek evenmin op de hoogte te zijn. Indien de oproepingsbrieven inderdaad op deze manier werden opgesteld, had er klacht tegen kunnen worden ingediend. Volgens wat ik heb vernomen, is dit echter niet gebeurd. Ik kan slechts vaststellen dat de Senaat de kiesverrichtingen geldig heeft verklaard.

08.03 Eric Libert (MR): Welke maatregelen denkt u te nemen zodra u op de hoogte wordt gebracht van dit probleem dat u zelf als een overtreding beschouwt?

08.04 Minister Patrick Dewael: Meer kan ik niet doen. De wet voorziet in een bezwaarprocedure bij de Senaat. Van die procedure is geen gebruik gemaakt.

08.05 Eric Libert (MR): Het gaat hier om feiten waarvan de dader strafrechtelijk vervolgd kan worden. Kan u de minister van Justitie niet voorstellen gebruik te maken van haar positief

injunctierecht?

08.06 Patrick Dewael, ministre: Je n'en ai pas l'intention.

08.06 Minister Patrick Dewael:
Dat ben ik niet van plan.

08.07 Eric Libert (MR): Vous avez répondu et je vous en remercie.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

09 Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'appel au boycott des élections législatives du 18 mai 2003 en province de Brabant flamand et les suites y réservées" (n° 158)

09 Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de oproep tot het boycotten van de parlementsverkiezingen van 18 mei 2003 in de provincie Vlaams-Brabant en het gevolg dat hieraan werd gegeven" (nr. 158)

09.01 Eric Libert (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, nous restons dans le contexte du 18 mai.

Nous allons essayer de tirer leçon des expériences du passé pour mieux profiter de l'avenir. Etant un homme d'espérances, j'espère donc trouver une solution à des problèmes aussi délicats que les problèmes communautaires en périphérie.

Le 18 mai a eu lieu un phénomène extrêmement désagréable, à savoir un appel au boycott pur et simple des élections émanant d'un comité s'appelant "Halle-Vilvoorde Comité". Celui-ci a diffusé une large publicité en des termes très précis: "Ga stemmen maar weiger te zetelen in een stembureau of in een telbureau". Cette association invitait les présidents et les assesseurs à ne pas siéger dans les bureaux de l'arrondissement Bruxelles-Hal-Vilvorde. Le phénomène a pris une telle ampleur que nous ne pouvons rester indifférents. En effet, le journal de la périphérie "De Zes" a relayé purement et simplement ce message, non pas en tant que simple information mais il a livré ses colonnes pour permettre à ce comité de prendre appui sur cette invitation à boycotter les élections et il a publié un manifeste notamment signé par des personnes connues en la matière: le professeur Eric Suy, M. Suykerbuyck, M. Vandenberghe, M. Weckx ou M. Storme.

Ce journal a purement et simplement invité tous les présidents et les assesseurs à ne pas se présenter aux bureaux électoraux.

Le 27 février 2003, M. Maingain avait interpellé M. Duquesne, votre prédécesseur. Celui-ci avait dit que, selon lui, il s'agissait manifestement d'une infraction au Code électoral mais qu'il appartenait au parquet de poursuivre. En outre, M. Duquesne a précisé que seul le ministre de la Justice pouvait user d'un pouvoir d'injonction positive en la matière.

Ma question est la suivante: monsieur le ministre, vos services ont-ils informé le ministre de la Justice qui disposait d'un pouvoir d'injonction positive des manquements au devoir de civisme ayant lieu au sein de l'arrondissement électoral de Bruxelles-Hal-Vilvorde? Conformément à la réponse donnée par le ministre à l'époque, des instructions formelles ont-elles été adressées à cet égard aux

09.01 Eric Libert (MR): Op 18 mei riep een groep met de naam "Halle-Vilvoorde-Comité" op tot een daadwerkelijke boycot van de verkiezingen en vroeg de voorzitters en de bijzitters geen zitting te hebben in de bureaus van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Het fenomeen nam zo'n omvang aan dat we er niet onverschillig bij kunnen blijven.

Daaromtrent geïnterpelleerd door de heer Maingain, antwoordde de heer Duquesne dat het duidelijk om een inbreuk op het Kieswetboek gaat, waarvan de vervolging het parket toekomt.

Hebben uw diensten het ministerie van Justitie, dat ter zake over een positief injunctierecht beschikt, op de hoogte gebracht van de uitingen van gebrek aan burgerzin binnen het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde? Hebben de voorzitters van de bureaus formele richtlijnen gekregen om de aangevoerde redenen van verhindering nauwlettend na te gaan, zoals de minister destijds in zijn antwoord aankondigde? Welke maatregelen denkt u te nemen met het oog op de toekomst?

présidents des bureaux de vote ou de dépouillement afin qu'ils vérifient scrupuleusement les motifs d'excuse? Enfin, quelles mesures comptez-vous prendre pour l'avenir?

09.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, tout d'abord, mon prédécesseur n'a eu connaissance de l'appel au boycott dont vous faites état que par la question qui lui avait été posée oralement par le député M. Maingain. Il a immédiatement réagi et il a pris deux mesures. Premièrement, à sa demande expresse, les instructions adressées aux présidents de bureaux électoraux ont rappelé les sanctions pénales auxquelles s'exposent les électeurs qui, sans motif légitime, se soustraient à leur désignation en qualité de président ou d'assesseur d'un bureau électoral. Ces électeurs sont passibles d'une peine de 50 à 200€.

Ces instructions invitent aussi le président de bureau de canton à communiquer le nom des personnes concernées afin de pouvoir les poursuivre.

Mon prédécesseur a écrit à son collègue de la Justice pour lui demander de donner instruction au parquet de poursuivre systématiquement les électeurs qui adoptent ou adopteraient un tel comportement.

J'ignore toutefois la suite qui fut réservée à cette invitation.

09.02 Minister Patrick Dewael: Het was dankzij de vraag van de heer Maingain dat mijn voorganger op de hoogte werd gebracht van die oproep om de verkiezingen te boycotten. Op zijn uitdrukkelijke vraag werd in de richtlijnen aan de voorzitters van de bureaus herinnerd aan de strafbepalingen waaraan kiezers die, zonder wettige reden, niet ingaan op hun aanwijzing als voorzitter of bijzitter, zich blootstellen.

In deze instructies wordt tevens aan de voorzitter van het kantonbureau gevraagd de naam van de betrokken personen mee te delen om ze te kunnen vervolgen.

Mijn voorganger heeft zijn collega van Justitie gevraagd het parket opdracht te geven de kiezers die een dergelijke houding aannemen systematisch te vervolgen. Maar ik weet niet welk gevolg aan deze vraag werd gegeven.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

10 Question de M. Eric Libert au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le projet de fusion des zones de police de Tervuren et d'Hoeilaart-Overijse" (n° 159)

10 Vraag van de heer Eric Libert aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het plan om de politiezones Tervuren en Hoeilaart-Overijse te fuseren" (nr. 159)

10.01 Eric Libert (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, j'ai consulté le rapport de la réunion du 27 septembre 2002 du Conseil de concertation de la province de Brabant flamand qui s'était réuni pour discuter de sécurité et qui envisageait l'hypothèse de la fusion des zones de police de Tervuren et d'Hoeilaart-Overijse.

Bien que ce procédé soit possible de manière légale, il nous semble que la fusion des zones de police de Tervuren et d'Hoeilaart-Overijse, qui appartiennent à des arrondissements judiciaires différents, ne va pas sans poser de réels problèmes essentiellement de nature politique. En effet, Hoeilaart et Overijse appartiennent à l'arrondissement judiciaire de Bruxelles tandis que Tervuren appartient à l'arrondissement judiciaire de Louvain.

S'il fallait fusionner Hoeilaart-Overijse avec Tervuren, cela aurait

10.01 Eric Libert (MR): Tijdens zijn vergadering van 27 september 2002 besprak de raad van overleg van de provincie Vlaams-Brabant de mogelijke fusie van de politiezones Tervuren en Hoeilaart-Overijse. Die zones behoren evenwel tot verschillende gerechtelijke arrondissementen, en een dergelijke operatie zal dan ook voor problemen zorgen. Als Overijse en Hoeilaart uit het arrondissement Brussel gelicht en bij Leuven ondergebracht worden, dreigt de lout in het

pour effet de faire appartenir désormais Hoeilaart-Overijse à l'arrondissement de Louvain. Or, vous n'êtes pas sans ignorer que, bien que n'étant pas une commune à facilités, Hoeilaart comporte grosso modo 25% d'habitants francophones alors qu'Overijse en contient à peu près 35%.

Dans ces conditions, il nous semblerait extrêmement fâcheux, voire dangereux d'attiser encore le brûlot communautaire déjà vif dans la région en extrayant Overijse et Hoeilaart de l'arrondissement de Bruxelles et en les affectant à celui de Louvain.

Mes deux questions sont les suivantes, monsieur le ministre.

Avez-vous été saisi d'une demande de fusion de ces deux zones par les autorités locales ou par le gouverneur de la province?

Dans l'affirmative, cette demande est-elle actuellement examinée par vos services?

10.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, cher collègue, mes services ont reçu copie du rapport de la commission de concertation provinciale du Brabant flamand du 27 septembre 2002. Mais je n'ai pas été informé d'une demande de fusion des deux zones de police de Tervuren et de Hoeilaart-Overijse ni par les autorités locales, ni par le gouverneur de province.

Une telle fusion ne pourrait se faire qu'en modifiant la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré structuré à deux niveaux.

L'article 9 de cette loi impose un respect strict des limites des arrondissements judiciaires lors de la délimitation des zones de police. La seule exception vise les communes dont la circonscription s'étend sur plus d'un arrondissement judiciaire, ce qui n'est pas le cas ici. Le développement consacré à cet article dans les travaux parlementaires est tout à fait clair à cet égard.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

10.03 Le président: La question n° 162 de M. Koen Bultinck est reportée à une date ultérieure.

11 Question de Mme Jacqueline Galant au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'application de la réglementation relative à la mobilité" (n° 166)

11 Vraag van mevrouw Jacqueline Galant aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toepassing van de regelgeving betreffende de mobiliteit" (nr. 166)

11.01 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le ministre, cette question fait suite aux difficultés rencontrées par plusieurs zones de police dans le cadre des cycles de mobilité, plus particulièrement la zone où je suis membre du conseil de police. En effet, lorsqu'elles nomment ou engagent un agent de police ne se trouvant pas en tête du classement, leur décision est systématiquement remise en question

communautaire kruitvat geworpen te worden, en de situatie in de streek is al zeer explosief. Dat zou dus een zeer slechte zaak zijn.

Hebben de lokale overheden of de provinciegouverneur u een verzoek tot fusie van bovenvermelde politiezones voorgelegd? Zo ja, wordt dat verzoek momenteel door uw diensten onderzocht?

10.02 Minister Patrick Dewael: Ik ben niet in kennis gesteld van een eventueel verzoek tot fusie van de politiezones Tervuren en Hoeilaart-Overijse. Zo'n fusie is trouwens enkel mogelijk mits de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, gewijzigd wordt.

Krachtens die wet moeten de grenzen van de gerechtelijke arrondissementen bij de afbakening van de politiezones nauwlettend gerespecteerd worden, tenzij de zone zich over meer dan een gerechtelijk arrondissement uitstrekt, wat hier niet het geval is.

11.01 Jacqueline Galant (MR): Meerdere politiezones hebben problemen gehad met de mobiliteitscycli: als ze een politieagent benoemen of aanwerven die niet bovenaan de

par la tutelle.

Dans le cadre de la sélection pour un emploi déclaré vacant, le conseil communal ou le conseil de police peut choisir une ou plusieurs modalités de sélection, à savoir la prise en compte de l'avis motivé du chef de corps, la tenue d'une interview par le chef de corps avec les différents candidats, le recueil de l'avis d'une commission de sélection ou l'organisation d'une ou plusieurs épreuves d'aptitude.

La loi Mammouth précise que, lorsqu'il s'agit d'un emploi attribué par mobilité à un membre d'un corps de police, le conseil communal ou le conseil de police examine la recevabilité des candidatures et compare les titres et mérites des candidats sur la base de leur candidature, leur dossier de mobilité et les résultats des modalités de sélection. Sur la base de cet examen, le conseil communal ou le conseil de police nomme ou engage le candidat le plus apte.

Or, cet article semble laisser au conseil communal ou au conseil de police la possibilité de désigner le candidat qu'il estime le plus apte, sans être pour autant obligé de suivre l'avis du chef de corps ou de la commission de sélection locale pour le cadre moyen et le cadre de base de la police locale. Toutefois, il semble que la tutelle ne suive pas cette interprétation et remette en question systématiquement les décisions désignant un candidat jugé moins apte qu'un autre candidat par le chef de corps ou la commission de sélection et ce, sous prétexte de manquement en termes de motivation formelle.

Dès lors, je me permets de vous poser deux questions. Tout d'abord, la loi Mammouth impose-t-elle au conseil communal ou au conseil de police de suivre l'avis du chef de corps ou de la commission de sélection locale pour le cadre moyen et le cadre de base de la police locale? Ensuite, dans la mesure où la tutelle remet systématiquement en question la décision du conseil communal ou du conseil de police de nommer un autre candidat que celui jugé comme étant le plus apte par le chef de corps ou la commission de sélection, cela a-t-il encore un sens de laisser le choix au conseil de police de voter pour un autre candidat?

11.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, premièrement, ni la loi, ni les statuts des membres du personnel des services de police n'imposent au conseil communal ou de police de suivre obligatoirement la proposition de la commission de sélection ou du chef de corps. Le conseil peut désigner un autre candidat qu'il juge le plus apte, à condition qu'il motive très clairement pour quelle raison il a décidé de déroger aux propositions ou avis émis.

Deuxièmement, les propositions, classements et avis ne sont que des éléments parmi d'autres. Le conseil communal ou de police compare les titres et mérites des candidats. En outre, le conseil ne peut systématiquement et, sans motivation valable ou pertinente, réfuter les candidats proposés par la commission de sélection ou par le chef de corps.

ranglijst staat, wordt hun beslissing systematisch door het toezichthoudend orgaan aangevochten.

In het kader van de selectieprocedure voor een vacant verklaarde betrekking voor een functie die door mobiliteit aan een lid van het politiekorps wordt toegekend, is het zo dat de gemeenteraad of de politieraad de meest geschikte kandidaat benoemt of aanwerft. Volgens de wet blijkt dat het advies van de korpscommandant of de lokale selectiecommissie niet bindend is voor het midden- en het basiskader. Het toezichthoudend orgaan blijkt echter de beslissingen die in strijd zijn met dit advies systematisch ter discussie te stellen.

Moet de gemeenteraad of de politieraad volgens de Mammoetwet voor het midden- en basiskader van de lokale politie het advies van de korpscommandant of de lokale selectiecommissie volgen? Heeft het wel zin aan de politieraad de keuze te laten om voor een andere kandidaat te stemmen, als het toezichthoudend orgaan elke beslissing om een andere kandidaat dan diegene die door de korpscommandant of de selectiecommissie het meest geschikt werd bevonden systematisch aanvecht?

11.02 **Minister Patrick Dewael**: Noch de wet, noch de statuten van de personeelsleden van de politiediensten verplichten de gemeenteraad of de politieraad om het voorstel van de selectiecommissie of de korpscommandant aan te nemen. De gemeenteraad of de politieraad kan een andere kandidaat aanwijzen op voorwaarde dat die raad haar beslissing om van de uitgebrachte adviezen af te wijken motiveert.

Er is een uitzondering, namelijk de

Troisièmement, il n'y a qu'une exception, à savoir les droits de priorité. Dans ce cas, l'autorité locale ne peut préférer un candidat déclaré apte lors de la sélection à un candidat également déclaré apte mais bénéficiant d'un droit de priorité. Comme vous le savez, ces droits de priorité sont limités. Premier exemple: un candidat jugé apte ayant déjà été en fonction à la date d'entrée en vigueur du nouveau statut et peut se prévaloir d'un droit de priorité par rapport à une nouvelle recrue; deuxième exemple; le policier déclaré apte voulant quitter une des zones excédentaires peut faire valoir un droit de priorité sur un autre candidat.

Dès lors, en respectant l'obligation de motiver sa décision, le conseil communal ou de police peut ne pas suivre l'avis du chef de corps ou de la commission de sélection et désigner le candidat qu'il considère comme étant le plus apte.

11.03 Jacqueline Galant (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie de votre réponse. Malheureusement, je constate que cela ne se passe pas ainsi sur le terrain. En effet, dans notre zone de police, nous avons eu quatre ou cinq dossiers qui ont été à chaque fois refusés, même avec une motivation du conseil de police. Si vous le permettez, je vous enverrai un courrier plus concret reprenant les différents cas afin d'avoir une réponse plus technique ou, du moins, une orientation pour la tutelle car nos délibérations sont systématiquement annulées.

11.03 Jacqueline Galant (MR): Helaas stel ik vast dat het in de praktijk niet altijd zo verloopt. Ik zal u een concreet overzicht sturen van de verschillende gevallen die zich in onze politiezone hebben voorgedaan zodat u een beter uitgewerkt technisch antwoord kunt geven aan het toezichhoudend orgaan, want onze besluiten worden systematisch vernietigd.

11.04 Patrick Dewael, ministre: Je vous invite à me les transmettre.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

12 Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le droit de la défense d'une mineure en zone de transit" (n° 174)

12 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het recht op verdediging van een minderjarige die zich in de transitzone bevindt" (nr. 174)

12.01 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le président, je vous remercie, mais je vous avertis que ce sera moins drôle que les rayons cosmiques.

12.01 Zoé Genot (ECOLO): Een minderjarige Angolese, die "vrijgelaten" werd in de transitzone van de luchthaven, heeft aan de agenten van de federale politie weten te ontsnappen en is verdwenen.

Lorsque j'ai introduit ma question, hier, la situation était déjà peu reluisante; aujourd'hui, il faut bien dire qu'elle est franchement inacceptable. La jeune mineure angolaise "relâchée" dans la zone de transit de l'aéroport a, selon la police fédérale, "verdwenen", disparu. Cette information a été obtenue auprès de cette police fédérale: ils s'avouent incapables de la localiser, ils ignorent si elle se trouve encore dans la zone ou si elle a réussi à sortir. C'est assez incroyable!

Dat de dienst Vreemdelingenzaken beslist mensen over te brengen naar de transitzone, tegen het bevel tot vrijlating van de raadkamer in, is op zich al een schande. Daar komt echter nog boven op dat de advocaten niet regelmatig met hun cliënten mogen overleggen. De betrokken minderjarige

Que l'Office des étrangers décide de transférer les personnes en zone de transit lorsque la chambre du conseil a ordonné une libération, c'était déjà scandaleux. Certains juges, par exemple, n'osent plus demander une libération parce qu'ils ont peur que des personnes vulnérables se retrouvent dans cette zone, où elles

erreraient à la merci de personnes peu scrupuleuses.

Deuxième problème: les responsables ne permettent pas aux avocats de voir leurs clients de manière régulière. Soyons clair: pour ce qui concerne cette jeune mineure, elle a vu son avocat le 20 septembre et, depuis, malgré les coups de fil, malgré les rendez-vous pris, etc., il n'a plus pu voir sa cliente, il n'a plus obtenu de contact téléphonique avec elle. Est-il normal qu'un avocat ne puisse accéder à sa cliente lorsqu'elle séjourne dans cette fameuse zone de transit? Comment doit-il agir pour faire acter une nouvelle demande d'asile? Ne serait-il pas nécessaire que les parlementaires puissent accéder à cette zone de transit? Il faut en effet bien constater que ces gens y sont en détention. On ne pourrait utiliser un autre terme.

A présent, cette mineure a disparu. C'est le summum: normalement, les mineurs doivent être pris en charge, protégés; avant de les renvoyer s'impose une vérification des conditions dans lesquelles ils seront accueillis. Pourtant, les seules réactions entendues jusqu'ici sont du genre: "C'est pas ma faute! C'est celle des autres". C'est la faute de BIAC, c'est la faute de la police fédérale, c'est la faute de l'office des étrangers. Personne n'assume. Une deuxième réaction entendue: "Si elle a pu sortir et qu'on la retrouve, c'est pratique: on pourra la replacer en centre fermé et ce sera plus facile pour l'expulser". Là aussi, je trouve la réaction excellente. Par contre, donner l'autorisation à Child Focus de lancer les recherches, cela n'a pas été fait. Child Focus ne peut pas agir pour l'instant puisque l'office des étrangers ne l'a toujours pas sollicité en ce sens. Là encore, de précieuses heures sont perdues.

Donc nous ne voyons aucune réaction dans le sens de s'inquiéter, de reconnaître ses erreurs: c'est scandaleux. Pourtant, à mon avis, le seul geste acceptable serait de reconnaître sa responsabilité et de ne plus placer des personnes dans cette zone de transit où, manifestement, le contrôle n'est pas effectué correctement.

12.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, j'ai trois éléments de réponse aux questions posées.

Tout d'abord, je tiens à préciser que les étrangers se trouvant dans la zone de transit peuvent toujours prendre rendez-vous avec leur avocat et vice-versa, via le détachement de la zone de police fédérale de l'aéroport.

Le deuxième élément concerne le dépôt d'une nouvelle demande d'asile: elle doit être introduite par l'étranger lui-même; il peut toujours le faire auprès des membres du détachement de la police fédérale de l'aéroport.

Une troisième question se rapportait aux modalités de visite de parlementaires: seuls les présidents et les vice-présidents de la Chambre et du Sénat figurent sur la liste, établie par la BIAC, des personnes admises à pénétrer dans la zone de transit sans autorisation. Les parlementaires doivent donc bénéficier d'une autorisation délivrée par les services de sécurité de la BIAC pour y avoir accès.

Angolese heeft haar advocaat nog gesproken op 20 september; sindsdien is er geen telefonisch contact meer geweest. Is het normaal dat een advocaat de toegang tot de transitzone geweigerd wordt? Wat moet hij doen om een nieuwe asielaanvraag officieel op te tekenen? Zouden parlementsleden geen toegang moeten krijgen tot de transitzone? Iemand moet toch kunnen vaststellen dat die mensen daar vastgehouden worden.

Nu is de minderjarige vrouw dus verdwenen. Niemand voelt zich daar kennelijk verantwoordelijk voor. Als we haar terugvinden, is dat wel zo makkelijk, reageren sommigen: dan kunnen we haar opnieuw opsluiten in een gesloten centrum, en zo kunnen we haar ook gemakkelijker uitwijzen. Child Focus heeft geen toestemming gekregen om een opsporingsbericht te verspreiden.

Het enige aanvaardbare wat men in mijn ogen kan doen, is toegeven dat men in de fout is gegaan en geen mensen meer naar de transitzone brengen, waar de controle klaarblijkelijk niet correct uitgeoefend wordt.

12.02 **Minister Patrick Dewael**: Vreemdelingen in de transitzone mogen altijd een afspraak maken met hun advocaat en vice-versa.

Een asielaanvraag moet altijd door de vreemdeling zelf worden ingediend.

Op de lijst van BIAC van mensen die zonder vergunning toegang hebben tot de transitzone, staan enkel de voorzitter en ondervoorzitter van Kamer en Senaat. Parlementsleden hebben een vergunning van BIAC nodig.

Voilà ma réponse aux trois questions.

12.03 Zoé Genot (ECOLO): Je peux vous signaler que la procédure que vous décrivez ne fonctionne pas: l'avocat a fait plusieurs tentatives pour obtenir des rendez-vous le mercredi et le samedi, mais il n'a pas pu rencontrer sa cliente. Il faut donc revoir celle-ci. Pourquoi l'Office des étrangers ne prévient-il pas Child Focus? Je trouve ça totalement inacceptable.

12.03 Zoé Genot (ECOLO): De advocaat heeft verscheidene pogingen gedaan om afspraken te maken op woensdag en op zaterdag, maar hij heeft zijn cliënte niet kunnen treffen.

Le **président:** Nous sommes un peu coincés dans la poursuite de notre ordre du jour: en effet, nous attendons Mme Inge Vervotte qui devrait arriver. En outre, M. Pieter De Crem en est à la réplique de son interpellation en commission de la Défense nationale.

Je vous propose donc d'entendre tout d'abord Mme Inge Vervotte, puis de traiter le point 4 de notre ordre du jour, c'est-à-dire les interpellations n°s 7 et 32 de M. Pieter De Crem et de M. Guido Tastenhoye. Les deux autres points qui concernent M. Pieter De Crem, les points 7 et 13, seront reportés à l'après-midi, après la prestation de Mme Arena.

Monsieur le ministre, êtes-vous d'accord de travailler de cette façon?

12.04 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, je suis à la disposition de la commission.

Le **président:** Je n'en doutais pas un seul instant. Nous allons donc patienter quelques moments en attendant l'arrivée de nos deux derniers orateurs.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

13 Vraag van mevrouw Inge Vervotte aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de opleidingen van de geïntegreerde politiediensten" (nr. 176)

13 Question de Mme Inge Vervotte au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les formations destinées au personnel des services de la police intégrée" (n° 176)

13.01 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik had de minister graag een vraag gesteld met betrekking tot de opleiding en de werking van de geïntegreerde politiediensten. Daar is al heel wat aandacht aan besteed. Ook in de regeringsverklaring werd de nodige aandacht besteed aan de opleiding, aan de mensen die ter beschikking moesten worden gesteld en aan de extra mensen die aangeworven zouden worden. Veiligheid op straat heeft enerzijds te maken met een goed imago van de politie en anderzijds natuurlijk met de werking ervan. Voor die werking heeft men uiteraard mensen nodig.

13.01 Inge Vervotte (CD&V): Lors de la déclaration gouvernementale, le premier ministre a annoncé l'adjonction de 2.500 unités à la police locale, sans coût supplémentaire pour les zones de police locale. Durant l'été, le bruit a couru que les moyens manquaient pour dispenser la formation à 500 candidats. Une solution aurait entre-temps été trouvée pour 400 d'entre eux. Voici un exemple de mauvaise administration. On consacre 25.000 euros à une bourse à l'emploi au Heyzel où 900 candidats s'inscrivent mais on ne prévoit pas de moyens suffisants pour leur formation.

Ik herinner mij uit het regeerakkoord de volgende quote: "Tijdens de volgende legislatuur zal de lokale politie versterkt worden met het equivalent van 2.500 eenheden zonder meerkost voor de lokale politiezones". We waren dan ook verbaasd toen we in alle kranten konden lezen dat er uiteindelijk met betrekking tot de opleiding een en ander is misgelopen. We kregen te horen dat normaal gezien 500 kandidaat-politieagenten niet aan hun opleiding konden beginnen. Er was immers geen geld om de opleidingen te betalen. De dag nadien hoorden we dat de minister een opening bij zijn collega van Begroting zou forceren en toch de middelen zou vrijmaken om 400 mensen te kunnen rekruteren.

Pourquoi ne pas prévoir d'emblée les budgets nécessaires? Qu'advient-il des 100

Heel deze historie doet toch wel enkele vragen rijzen. Enerzijds betaalt de overheid dure campagnes om kandidaten aan te trekken. Onlangs was er op de Heizel nog een jobbeurs die de politiediensten naar verluidt 25.000 euro zou hebben gekost. Hieruit zouden 900 inschrijvingen zijn geresulteerd. Dat is een prachtig resultaat, ware het niet dat er anderzijds onvoldoende middelen zijn om de kandidaten een opleiding te laten volgen. Dit lijkt mij een zeer slecht voorbeeld van behoorlijk bestuur, laat staan van coherentie of visie.

Een tweede vraag is hoe de minister verwacht dat de provinciale politiescholen een dergelijke planning kunnen maken als men niet zeker is (...) Bij de provinciale politiescholen heerst er trouwens ook heel wat ontevredenheid. Het financieringssysteem moet (...) onder druk te staan.

Een derde element dat we ook niet mogen vergeten is dat er reeds 400 nieuwe aanwervingen in het vooruitzicht zouden zijn gesteld. Waarom werd toen niet in de nodige middelen voorzien? Het bericht dat nu in nieuwe middelen voorzien moet worden, lijkt me niet (...) onjuist te zijn. Bovendien blijft het merkwaardig dat er 500 kandidaten zijn voor de aanwerving en dat er nu dus maar 400 verder een opleiding kunnen volgen. Wat gebeurt er dan met de andere 100 kandidaten waarvan sommige zelf hun job hebben opgezegd, als gevolg van alle campagnes die gevoerd zijn om tot de politie te kunnen toetreden.

Tot slot blijft er het probleem van de hoeveelheid voorziene aanwervingen. Dit is een zaak waar reeds in het verleden met uw voorganger over gediscussieerd werd. Daar is toen geen antwoord op gekomen. De politie blijft met het probleem van de niet-ingevulde kaders kampen. Dat is niet alleen een Brussels probleem. Naar verluidt zouden in Brussel alleen minimaal 600 arbeidsplaatsen moeten worden ingevuld. Volgens sommigen zou het systeem van de federale pool hier voor een deel tussenzitten. Als we dit van dichtbij bekijken, lijkt dit trouwens niet zo denkbeeldig. Ik geef maar even een kleine berekening. Er wordt in een aanwervingsreserve voorzien van ongeveer 3,45% van het totale kader van de politiediensten. Men heeft een behoefte van 2,8% om de natuurlijke afvloeiingen te vervangen, met name van pensioenen, uittrekers enzovoort. Voorts moet men rekening houden met ongeveer 0,6% voor de vervangingen inzake tuchtmaatregelen, loopbaanonderbreking, deeltijds werken enzovoort. Als we dit allemaal samen nemen, betekent het dat er van de voorziene aanwervingen nauwelijks iemand overblijft voor bijkomende kaderinvulling. Indien het de regering menens is om in 2.500 extra fulltime equivalenten te voorzien bij de politiediensten, moet het systeem worden aangepast en het aandeel van de aanwervingsreserve drastisch worden verhoogd, tenzij u nu zegt dat er geen middelen zijn. In dat geval moet de regering echter consequent zijn en dit ook zo aan de mensen zeggen.

13.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal misschien eerst iets over de cijfers zeggen.

Op het ogenblik dat ik in functie ben getreden, was er een budget voorzien voor 800 kandidaat-politieagenten. Ik zeg wel 800. Er was een vergoederd, maar nog altijd niet afgerond overleg over nieuwe, bijkomende aanwervingen. De cijfers die u dus naar voor brengt,

candidats restants qui ne peuvent suivre la formation? A combien de recrutements faut-il en fait encore procéder?

13.02 **Patrick Dewael**, ministre: La formation des 800 candidats-agents de police a été budgétisée. Avant les élections, la concertation à propos de recrutements supplémentaires battait encore son plein. En raison

doen bij mij de indruk ontstaan dat u toch een en ander met elkaar verwacht. Het is niet omdat er ruim 500 laureaten zijn van het politie-examen dat er budgettair ook automatisch in 500 nieuwe opleidingen is voorzien. Van de 500 laureaten zullen er spoedig 400 mensen kunnen beginnen. De 100 resterende laureaten zullen begin 2004 hun opleiding kunnen beginnen.

Ik stel wel vast dat de laatste tijd de toevloed aan kandidaten bijzonder groot is. Een en ander heeft wellicht te maken de economische situatie in de eerste plaats, en vervolgens ook met de aantrekkelijkheid van het statuut, dat stilaan toch tot de verbeelding begint te spreken. Ik juich dat toe. We stellen immers ook vast – ik heb dat zelf kunnen vaststellen op de beurs die ik heb bezocht in Brussel – dat in tegenstelling tot vroeger, steeds meer voor de optie Brussel wordt gekozen. Dat is noodzakelijk.

Er is de regeringswissel geweest. Het voornemen om voornamelijk ten behoeve van de Brusselse politiezones het aantal inlijvingen op te drijven, kon dus niet vroeger worden gerealiseerd dan tijdens de recente budgetcontrole. U weet dat er nog altijd een budgetcontrole lopende is met betrekking tot 2003. Het is in dat verband dat ik aan mijn collega voor Begroting de vraag heb gesteld. Er werd mij geantwoord dat aan de 800 kandidaat-politieagenten waarin werd voorzien in de begroting van 2003, effectief 400 kandidaat-politieagenten konden worden toegevoegd.

Mevrouw Vervotte, ik heb nog een laatste opmerking. In het regeerakkoord staat een optie in verband met het equivalent van 2.500 eenheden, die we in de komende vier jaar zichtbaar willen maken. Zeg dus maar "meer blauw op straat". Ik denk dat u er ten onrechte van uitgaat dat deze optie zou moeten resulteren in 2.500 extra aanwervingen. Ten dele zal dat misschien zo zijn. De betrachting die bij mij leeft, is echter voornamelijk om de politieagenten, die vandaag met niet-politietaken bezig zijn, er effectief toe te bewegen opnieuw politioneel werk te verrichten. Ik wil dat doen door een aantal maatregelen door te voeren die ook met het statuut te maken hebben. Het is dus niet zo dat de 2.500 extra eenheden, die in het regeerakkoord naar voor worden geschoven, zullen resulteren in 2.500 extra aanwervingen. Zowel op het lokale als op het federale niveau houden momenteel heel wat politiemensen zich bezig met niet-politietaken. De onderhandelingen met de vakbonden over de mobiliteitsregeling, het werktijdenreglement, enzovoorts, zullen trouwens precies tot doel hebben om de bedoelde politiemensen effectief weg te halen van de administratieve taken.

Dat laatste wilde ik toch even preciseren. Anders zou u mij, ook tijdens de volgende begrotingsjaren, systematisch ondervragen over het equivalent dat we in de begroting moeten voorzien om 2.500 personen extra aan te werven. Dat is niet de bedoeling. Mijn obsessie is echter wel om deze mensen zichtbaar te maken.

13.03 Inge Vervotte (CD&V): Mijnheer de minister, naar verluidt heeft de heer Van Branteghem reeds maanden geleden gevraagd om meer middelen vrij te maken om te kunnen voorzien in de opleidingen. Normaal gezien, als men aan behoorlijk bestuur wil doen, zoekt men toch eerst naar middelen alvorens in middelen te voorzien voor aanwervingen. Volgens ons werd inconsequent

du changement de gouvernement, j'ai dû attendre le récent contrôle budgétaire pour porter le nombre de candidats de 800 à 1.200. Les 100 candidats dont il est question pourront entamer leur formation début 2004.

La conjoncture économique et l'attrait quasi légendaire du statut expliquent l'importance de l'afflux de candidats.

Aux termes de l'accord de gouvernement, la coalition souhaite rendre 2.500 unités "visibles", ce qui ne signifie pas que 2.500 nouveaux agents vont être recrutés. Nous souhaitons affecter des agents actuellement chargés de tâches administratives à des missions purement policières.

13.03 Inge Vervotte (CD&V): Il y a des mois déjà, M. Van Branteghem avait demandé que des moyens soient dégagés pour la formation. A mon estime, les moyens doivent être dégagés

gehandeld. Wij snappen niet waarom men zo lang heeft gewacht alvorens de middelen vrij te maken. Zij zijn immers hoogstnoodzakelijk voor de goede werking van de politiediensten, zeker in de grootsteden.

avant l'entrée en service. La gestion mise en oeuvre n'est pas la bonne.

13.04 Minister **Patrick Dewael**: Mag ik even vragen, wie is de heer Van Branteghem? O, u bedoelt Jean-Marie Van Branteghem van de CGL Binnenlandse Zaken? Wel, ik heb uw vraag beantwoord, mevrouw Vervotte. Er waren in de begroting voor 2003 middelen ingeschreven die het budgettaire equivalent waren van 800 opleidingen. Er waren op dat ogenblik, voor de regeringwissel, voor de verkiezingen, besprekingen aan de gang om dat getal van 800 op te drijven met 400 om te komen tot 1.200. Ik heb inderdaad – en zo hoort het natuurlijk – moeten wachten tot de budgetcontrole om de afgelopen dagen effectief de vraag inzake die 400 bijkomende opleidingen te kunnen stellen. Die vraag is positief beantwoord. Dus ik begrijp niet goed waar er een probleem rijst of zou kunnen rijzen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

14 **Samengevoegde interpellaties van**

- de heer **Pieter De Crem** tot de eerste minister over "het zogenaamd principieel en informeel akkoord van de meerderheidspartijen om lopende asioldossiers van voor 1 januari 2000 te regulariseren" (nr. 7)

- de heer **Guido Tastenhoye** tot de eerste minister over "de regularisatiepraktijken van de minister van Binnenlandse Zaken" (nr. 32)

14 **Interpellations jointes de**

- **M. Pieter De Crem** au premier ministre sur "l'accord de principe informel intervenu entre les partis de la majorité en vue de régulariser les dossiers de demande d'asile pendant que sont antérieurs au 1er janvier 2000" (n° 7)

- **M. Guido Tastenhoye** au premier ministre sur "les pratiques de régularisation du ministre de l'Intérieur" (n° 32)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken.)
(La réponse sera donnée par le vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur.)

14.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal het kort houden. Verontschuldigd mij voor de vertraging. Ik zal mijn interpellatie terugbrengen tot haar essentie, die te maken heeft met de in augustus aangekondigde maatregelen om de asielaanvragen die dateren van vóór 1 januari 2000 collectief te regulariseren. Achteraf is daarop een rectificatie gekomen en heeft men gezegd dat er tijdens de regeringsonderhandelingen een akkoord was bereikt om oude asioldossiers te regulariseren. Als dat al zo zou zijn, lijkt het ons wel eigenaardig dat dit niet werd opgenomen in de tekst van het regeerakkoord of dat er niet minstens in de bespreking van het regeerakkoord naar werd verwezen.

14.01 **Pieter De Crem** (CD&V): Au cours des négociations en vue de la constitution du gouvernement, un accord aurait été obtenu sur une régularisation collective des anciens dossiers de demandeurs d'asile. Curieusement, on ne retrouve nulle trace de cet accord dans le texte de l'accord de gouvernement.

Mijnheer de minister, ik wil u toch vragen over hoeveel asioldossiers het gaat en om welke reden die regularisatie wordt doorgevoerd. De rectificatie die nadien kwam, bestond erin dat de toenmalige minister gezegd heeft dat er inderdaad een voorstel terzake hangende was, maar dat, als er geregulariseerd wordt, er nog altijd – het kan ook niet anders – de wet van 1980 is, die gewijzigd is door de rondzendbrief van een van uw vorige collega's als minister van Binnenlandse Zaken, Luc Van den Bossche, die in 1998, denk ik, een

Combien de dossiers sont-ils concernés? Quelle est la raison d'être de cette mesure? Nous maintenons que l'examen individuel est la meilleure procédure. Le système *Last in, First out* s'est mué en un *First in, Never out*.

rondzendbrief heeft gestuurd waarin hij de voorwaarden onder dewelke er kan geregulariseerd worden, vastlegde. Wij vinden dat nog altijd de beste procedure: individueel, geval per geval, binnen een heel duidelijk, wettelijk kader.

Mijn vraag is nu, ten eerste, wat is er nu van aan? Hoeveel niet-geregulariseerde dossiers zijn er nog? Waarom net die datum van 1 januari 2000? Ik wil dat natuurlijk plaatsen in het hele tijdsverloop en de hele chronologie, omdat de regularisatieprocedure met horten en stoten is begonnen in januari en februari en dan verlengd in het jaar 2000. Maar wij hebben daaraan ook altijd gekoppeld dat het "last in first out"-principe of LIFO –een bedenkensel van Pascal Smet, tegenwoordig staatssecretaris in de Brusselse regering – volgens ons en ook volgens een aantal collega's van de vorige, nu herverdeelde, meerderheid – eigenlijk inhield: FINO: "first in never out". Dat heeft nog aan gewicht gewonnen. Eigenlijk luidt mijn vraag dus: hoe komt het dat u plots tot de vaststelling bent gekomen dat er nog 8.000 hangende dossiers zijn? Betekent dit dat het commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen alsook de commissie voor de Regularisaties hun werk niet hebben gedaan?

Over welke dossiers gaat het? Houdt u als enig wettelijk vehikel de rondzendbrief van 1998 vast? Mijnheer de minister, dit dossier heeft niets te maken met de afwikkeling van het regularisatiedossier van de Afghanen in Elsene. Dit dossier heeft te maken met de cluster van de nog hangende regularisatiedossiers.

14.02 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op dit ogenblik worden duizenden illegalen en asielzoekers op systematische wijze geregulariseerd door misbruik te maken van een clause uit de Vreemdelingenwet van 1980, in casu artikel 9, paragraaf 3. Dat is het probleem. Iedereen kent het verhaal van de Iraniërs die juist voor de verkiezingen in hongerstaking gingen en op die manier een herziening van hun dossier wisten af te dwingen. Tijdens de vakantie waren het de honderden Afghanen. Dat was uw lakmoesproef, mijnheer de minister. U stelde dat uw de wet zou doen respecteren. Uiteindelijk bent u toch – helaas zou ik zeggen - toch door de knieën gegaan en hebt u de Afghanen een werk- en verblijfsvergunning beloofd die verlengd kon worden tot maart of juni 2004. Bovendien zal deze periode meegeteld worden voor de periode van 3 of 4 jaar, die voor de regularisatie in aanmerking genomen wordt naargelang men kinderen heeft of alleenstaand is. Daar gaat het over. De periode van 3 of 4 jaar is reeds een vermindering ten opzichte van de rondzendbrief van de heer Van den Bossche van 1998 waarnaar de heer De Crem heeft verwezen en die een periode van 4 tot 5 jaar voorschrijft. U hebt deze periode reeds versoepeld.

In De Morgen van 27 augustus 2003 lekte uit dat er in de regering een geheim akkoord zou zijn om nog eens 8.000 dossiers individueel te regulariseren. Een krachtiger signaal aan de wereld van de mensensmokkelaars is, ons inziens, moeilijk te geven. De boodschap is naar hier te komen, zo lang mogelijk onder te duiken, de procedure zo lang mogelijk te rekken om uiteindelijk toch geregulariseerd te raken. Mijnheer de minister, dit is een zeer spijtige evolutie.

Toevallig heb ik gisteren van u een schriftelijk antwoord gekregen in verband met artikel 9, paragraaf 3. U zegt daarin dat er op 1

Comment se fait-il qu'on s'aperçoive subitement que 8.000 dossiers sont encore en attente d'être traités? Faut-il y voir le signe que le Haut Commissariat et la commission de régularisation ne fonctionnent pas comme il sied? La circulaire de 1998 reste-t-elle la seule référence légale en la matière?

14.02 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Des milliers de demandeurs d'asile et d'illégaux sont systématiquement régularisés sur la base de l'article 9, point 3, de la loi sur les étrangers. D'après une réponse du ministre Duquesne, ils étaient 6.035 à la fin de la législature précédente. Le ministre Dewael a cédé face aux Afghans qui ont recouru à la grève de la faim et il s'avère à présent qu'il existe un accord secret en vue de la régularisation de 8.000 dossiers pendants. Enfants compris, quelque 20.000 personnes au total seront régularisées. En outre, 40.000 dossiers de demandes d'asile sont encore en cours de traitement. Le gouvernement compte-t-il également les régulariser tous?

On recourt abusivement à l'article 9, point 3. Auparavant, tout au plus quelques dizaines de dossiers étaient approuvés sur la base de cette disposition alors qu'ils sont des milliers aujourd'hui. Je souhaiterais voir plus clair dans

september 2003 6.035 dossiers in behandeling waren onder artikel 9 paragraaf 3; Dat was dus drie dagen nadat u aangekondigd had dat er nog eens 8.000 dossiers van voor 1 januari 2000 zouden worden behandeld worden. De 6.038 die in behandeling waren op 1 september, plus de 8.000 die er bijkomen, dat maakt al 14.000 dossiers. Als men de kinderen nog meerekent gaat het reeds om een groep van 20.000 personen die op systematische manier geregulariseerd zullen worden. Als dat geen nieuwe regularisatiecampagne is, weet ik het ook niet meer. U zult wel blijven beweren dat al die dossiers individueel worden behandeld maar dat was in de regularisatiecommissie ook zo. Daar werd ook elk dossier individueel bekeken. Globaal gaat het echter wel degelijk om een nieuwe regularisatiecampagne die van start is gegaan. U mag niet uit het oog verliezen dat er volgens cijfers van enkele maanden geleden nog meer dan 40.000 oude asioldossiers van minister Duquesne in behandeling zijn. Ik vraag me af of u al deze dossiers via artikel 9, paragraaf 3 zult regulariseren.

U zegt ook in uw antwoord dat ik gisteren kreeg dat op de dienst Vreemdelingenzaken nu een speciale cel is opgericht, genaamd Artikel 9, 3° humanitair. Cynischer kan eigenlijk niet. Wellicht is dit een grapje van ontmoedigde ambtenaren. Die cel telt 22 permanente personeelsleden. Mijnheer de minister, hoe u dit ook draait of keert, u bent inderdaad bezig met een verdoken massaregularisatie. U hebt daarvoor de betrokken dienst en de betrokken personeelsleden aangeworven.

Even juridisch. Artikel 9, 3° wordt in feite misbruikt. Artikel 9 bepaalt dat iemand die een verblijfsvergunning wil krijgen voor langer dan drie maanden daartoe een aanvraag moet indienen in het land van herkomst bij de Belgische diplomatieke post aldaar. Het derde lid van dat artikel bepaalt, en ik citeer: "In buitengewone omstandigheden mag de aanvraag gedaan worden bij de burgemeester van de gemeente waar men verblijft." Het gaat dus in feite om een ultieme uitzonderingsprocedure. Dat was vroeger ook zo. Jaarlijks ging het over enkele tientallen personen, hoogstens een paar honderd. Thans is dat artikel 9, paragraaf 3 omgetoverd tot een systematische regularisatiemachine. Dus vraag ik u: volgens welke criteria werkt u eigenlijk? Er was de rondzendbrief van minister Van den Bossche van 1998 die een aantal voorwaarden stelde, bijvoorbeeld "nalatigheid van de overheid, integratie van de vreemdeling". Er mocht geen fraude zijn en geen gevaar voor de openbare orde. De termijnen werden vastgelegd: vijf jaar voor alleenstaanden en vier jaar voor kinderen. Deze rondzendbrief werd verfijnd door minister Duquesne, maar mijn vraag is welke termijnen nu gelden. Telt de wachttijd mee, vanaf het ogenblik dat men zijn aanvraag indient, voor het bepalen van die termijn?

Tot slot, en daarmee besluit ik, mijnheer de minister, zegt u in uw brief dat u mensen die een aanvraag indienen om geregulariseerd te worden op basis van artikel 9, 3° niet kunt repatriëren. Wat u daar zegt is manifest in strijd met wat minister Duquesne hier, in deze commissie heeft verklaard op 2 april in antwoord op de laatste vraag die ik hem stelde net voor de verkiezingen. Ik citeer even wat minister Duquesne toen heeft gezegd: "Ik herinner er aan dat het indienen van een aanvraag tot verblijf onder artikel 9, 3° geen recht geeft op tijdelijk verblijf, noch de verwijderingsmaatregel onmogelijk maakt." Met andere woorden: minister Duquesne zegt dat iemand die

les dispositions légales en la matière.

Le ministre Dewael a déclaré que les personnes qui ont introduit une demande de régularisation ne peuvent être expulsées du pays. Le ministre Duquesne a déclaré exactement le contraire.

een beroep doet op artikel 9, 3° ook nog kan worden gerepatrieerd. U beweerde gisteren in uw schriftelijk antwoord aan mij net het tegenovergestelde. Ik zou daar graag duidelijkheid over krijgen, mijnheer de minister.

14.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst nog een woordje zeggen over de kwestie van de hongerstaking van de Afghanen omdat ik niet de gelegenheid heb in de commissie te antwoorden op vragen daaromtrent sinds die actie is beëindigd. Ik zou ten stelligste willen tegenspreken wat de heer Tastenhoye zegt. Hij brengt een voorstelling van zaken naar voren waarin hij zegt dat hun actie tot een verlenging van hun verblijf heeft geleid.

Ik heb de beslissing genomen om hun verblijf om humanitaire redenen te verlengen alvorens zij hun actie aangevangen hebben. Ik heb met de vorige commissaris-generaal daarover een lang gesprek gevoerd. Ik heb inderdaad verschillende data genomen, 1 april en 1 juli naargelang het ging om gezinnen met of zonder schoolgaande kinderen, om hun verblijf te verlengen omdat de situatie in Afghanistan inderdaad van die aard was dat een terugkeer in humanitair verantwoorde omstandigheden niet mogelijk was. Die beslissing is dus voorafgaand aan de hongerstaking genomen. Ze is daarvan geen gevolg. Het enige dat uit de onderhandelingen met de Afgaanse hongerstakers naar voren is gekomen, is dat ik op een bepaald ogenblik heb gezegd dat ik het zinnig vind dat die mensen zouden werken als ze nog hier blijven tot ofwel april of juli volgend jaar. De mensen die in de procedure van de gegrondheidsfase zitten, mogen werken. De mensen die een procedure voeren nopens de ontvankelijkheid mogen niet werken. Ik denk dat de vraag om beide toe te laten om voorlopig te werken nogal nauw aansluit bij wat de mensen daarvan verwachten. Ik denk dat de mensen het op prijs stellen dat ze de periode die ze hier nog zijn inderdaad kunnen gebruiken om zinnig werk te verrichten en op die manier ook ervaring op te doen om met meer kennis van zaken de wederopbouw van hun land te bewerkstelligen.

Ik ben dus ook in alle duidelijkheid op geen enkele wijze ingegaan op de vraag naar een collectieve maatregel. Ik heb altijd gezegd dat ik de gevallen individueel wilde bekijken. Er zijn individuele procedures lopende. Deze moeten worden gerespecteerd. Verschillende mensen hebben er bij mij en in de pers op aangedrongen om een collectieve maatregel te treffen. Ik geef als voorbeeld mevrouw de Bethune, senator voor CD&V, die mij uitdrukkelijk heeft gevraagd een collectieve maatregel te nemen voor die Afghanen. Mijnheer De Crem, ik ben daar niet op ingegaan. Ik ben blijven zweren bij de individuele aanpak.

Dat gezegd zijnde zou ik, ten tweede, willen ingaan op uw vraag naar "het zoveelste geheim akkoord". Het komt natuurlijk goed over als u praat over een geheim akkoord en insinueert dat er iets verborgen zou zijn en dat er naast het officiële regeerakkoord een aantal geheime afspraken bestaat die het licht niet mogen zien en die angstvallig verzwegen worden. Daar geldt: mentez, mentez, il y en restera toujours quelque chose. U komt dan met dat zogenaamde geheime akkoord op tafel. Mijnheer De Crem - ik heb u dat al via de pers laten weten maar wij hebben nu pas de gelegenheid om mekaar in de ogen te kijken - tijdens de regeringsonderhandelingen is er

14.03 **Patrick Dewael**, ministre: On donne à tort l'impression que les Afghans qui ont mené une grève de la faim peuvent rester plus longtemps en Belgique grâce à leur action. C'est inexact: j'avais déjà décidé auparavant de prolonger leur séjour pour des raisons humanitaires. Leur retour ne se justifie pas compte tenu de la situation en Afghanistan. A la suite de leur action, il a effectivement été décidé de donner l'autorisation de travailler à ceux qui sont engagés dans une procédure quant au fond. J'insiste sur le fait que je n'ai pas accédé à une demande de mesure collective, sur laquelle des politiciens du CD&V ont d'ailleurs également insisté.

Cela impressionne toujours de parler d'"accord secret" mais, en réalité, il n'existe absolument aucun accord visant à régulariser d'anciens dossiers d'asile. La plupart des questions des orateurs précédents sont dès lors dénuées d'objet. Il est tout aussi faux d'affirmer que l'on procède à la dérobée à une régularisation collective, par le biais de l'article 9, 3. En qualité de ministre de l'Intérieur, je dispose effectivement d'un large pouvoir d'appréciation pour évaluer les demandes qui invoquent cet article. Les modalités précises sont fixées dans la circulaire du 19 février 2003. L'article sur une prétendue nouvelle campagne de régularisation est donc erroné et il a également été rectifié publiquement.

Il a été demandé au Commissariat général de dresser un aperçu de tous les dossiers en cours et d'émettre des suggestions pour résorber le retard. Arrivés à ce stade, nous discuterons de ces propositions en commission.

geen enkel akkoord gemaakt over de regularisatie van oudere of oude asioldossiers. Als daarover geen akkoord gemaakt is, kan dat natuurlijk ook niet staan ingeschreven in het regeerakkoord. Het kan dan natuurlijk ook niet opgenomen zijn in de regeringsverklaring die de eerste minister hier in het Parlement heeft voorgelezen. Er is daar dus geen akkoord. Alle andere vragen die daarover gesteld zijn door u in uw interpellatieverzoek zijn dus zonder voorwerp.

De bewering die de heer Tastenhoye heeft overgenomen uit de schriftelijke vraag van de heer Annemans, namelijk dat ik gestart zou zijn met een verborgen en in de feiten collectieve regularisatieprocedure van asielzoekers, is volkomen onjuist.

Wel wil ik nogmaals de aandacht van de commissie vestigen op het feit dat het tot de bevoegdheid behoort van Binnenlandse Zaken, dus van mijzelf, om beslissingen te nemen over individuele aanvragen – ik benadruk dat individuele – tot een verblijf langer dan drie maanden in België ingediend door vreemdelingen op grond van artikel 9, 3de lid van de wet van 15 december 1980.

De voorwaarden tot toepassing van artikel 9, 3de lid werden recentelijk nog verduidelijkt in een rondzendbrief van 19 februari 2003. Ik zou daarover een heel debat kunnen opzetten. Ik heb die rondzendbrief hier bij mij. Ik wil enkel preciseren dat de betrokkene moet aantonen dat het onmogelijk of bijzonder moeilijk is terug te keren naar het land van herkomst. Het verblijf van lange duur of het feit van geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving, is op zichzelf geen buitengewone omstandigheid. De brief maakt gewag van die buitengewone omstandigheden. De brief maakt duidelijk dat het verblijf van lange duur of het feit geïntegreerd te zijn in de Belgische samenleving, op zichzelf geen buitengewone omstandigheid vormen.

Wat de gegrondheid aangaat van de aanvraag, kan de minister of zijn gemachtigde wel – dat wordt benadrukt in die rondzendbrief – beschikken over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Ik zou ten slotte willen eindigen met u te melden dat ik uiteraard het persbericht heb tegengesproken dat op een bepaald moment gepubliceerd werd. Aan de huidige dienstdoende commissaris-generaal heb ik wel een lijst opgevraagd van alle liggende dossiers. De heer De Crem heeft daarnaar verwezen. Op een bepaald ogenblik in de vorige legislatuur werd een bepaalde optie genomen, het fameuze LIFO-principe. Ook werden een aantal wijzigingen in het beleid aangebracht. Het is juist dat er nog altijd effectief een lijst van hangende dossiers bestaat. Aan de dienstdoende commissaris-generaal heb ik gevraagd mij die lijst te bezorgen. Ik wil weten over welke dossiers het gaat, welk soort van dossiers, om welke nationaliteiten het gaat en dergelijke meer. Ik heb ook aan de dienstdoende commissaris-generaal gevraagd om mij een methodologie te bezorgen, een voorstel van aanpak op welke manier wij met die lijst het best zouden omgaan.

Mijnheer de voorzitter, het spreekt vanzelf dat, vanaf het ogenblik dat ik terzake over resultaten beschik, ik in alle openheid naar deze commissie zal komen en met uw commissie zal bespreken op welke humane manier wij het best met die gevallen omgaan.

14.04 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de minister, u onderschat een beetje de bagage die sommige leden van deze commissie hebben met betrekking tot de kennis van de wetten en omzendbrieven die van toepassing zijn op dit gebied, maar het is wel goed om dat toch nog even, voor andere collega's, in herinnering te brengen.

Ik vind het goed dat u in deze commissie bent. U zal het in elk geval beter doen dan uw voorganger, om de heel eenvoudige reden dat het niet slechter kan. Dat is, denk ik, voor het hele panorama van Binnenlandse Zaken in al zijn facetten een goede zaak.

Ik zou u een voorstel willen doen in het kader van onze constructieve houding. Kunnen wij niet eens in deze commissie de hele asielproblematiek, niet gefacetteerd, maar in zijn geheel onder de loep nemen? Dan zouden wij eindelijk eens weten vanwaar we komen, waar we staan en waar we naartoe willen.

Ten eerste, er is de procedure waarnaar hij trouwens zelf verwees: een spanningsveld van ontvankelijkheid en gegrondheid. Het is zoals in de film van Hitchcock "The 39 steps". Het is een procedure die aanzet tot misbruik. Men kan sommigen zelfs niet verwijten dat ze de procedure misbruiken. U zou dat verwijt wel kunnen maken aan de advocaten die kandidaat-asielzoekers aanzetten om dat te doen.

Ten tweede, er is de grote Europese problematiek. Op regelmatige tijdstippen wordt in dit Parlement ook gesproken over het zogenaamde B-statuut, het speciale statuut, het uitzonderingsstatuut. Ik denk dat het goed zou zijn als wij het daarover ook eens zouden kunnen hebben.

Ten derde, er is ook het probleem dat de regularisatiestromen niet gekend waren. Wij hebben dezelfde mening over de FINO's - first in never out. Wij zijn het erover eens dat dit individueel moet gebeuren. Dat is een heel goede zaak, maar men mag niet vergeten dat de asielprocedure eigenlijk een instrument van migratie is geworden. Gekoppeld aan de snel-Belg-wet is zij dat zeker. Eigenlijk zijn de 80.000 personen die geregulariseerd zijn via de asielprocedure, in een tussenstation naar de Belgische nationaliteit beland. Ik voeg er meteen aan toe dat daardoor een groot aantal Franstalige kiezers, een verhouding van 80 tegenover 20, voor de toekomst werd gecreëerd.

Ik zou graag hebben dat u ingaat op ons voorstel om in de Kamer een groot asieldebat te organiseren zodat wij de stand van zaken kennen, en de Europese richtlijnen kennen.

Wij hebben een voorstel voor een procedure in drie stappen gedaan: eerste aanleg, beroep en een niet-schorsend beroep bij de Raad van State dat beperkt wordt in tijd. Daarmee komen wij eigenlijk tegemoet aan een voorstel dat ooit door de VLD is gelanceerd. Ik breng het even in herinnering: tien grensposten die permanent bemand zijn, een korte procedure van drie weken, en de decentralisering van de dienst Vreemdelingenzaken, namelijk een post in Antwerpen, een in Brussel en een in Wallonië, met daaraan gekoppeld een lange procedure van drie maanden.

Tot slot moeten wij ook de werking van de Raad van State onder de

14.04 Pieter De Crem (CD&V): Le fait que M. Dewael soit devenu ministre de l'Intérieur constitue une évolution positive dès lors qu'il est impossible de faire pire que son prédécesseur.

Le groupe CD&V propose d'examiner l'ensemble de la problématique de l'asile dans cette commission. La procédure en vigueur incite en effet les demandeurs à en abuser. Lors de nos débats, nous devons traiter de la problématique européenne et du statut B. Le fait que la régularisation fasse désormais l'objet d'un règlement individuel est un élément positif mais entre-temps, la procédure d'asile, conjuguée à la loi prévoyant l'acquisition rapide de la nationalité belge, est devenue un vecteur de migrations. De plus, on crée ainsi un grand nombre d'électeurs francophones. Nous avons fait une proposition visant à prévoir une procédure en trois étapes: première instance, appel et recours non suspensif devant le Conseil d'Etat. De la sorte, nous relayons une proposition antérieure du VLD. L'afflux de dossiers de demandes d'asile empêche le Conseil d'Etat de remplir sa mission première, l'instruction d'actes administratifs. En outre, les quinze mille dossiers pendants dans le cadre de recours d'extrême urgence introduits par les déboutés provoquent un blocage de la procédure. Enfin, quatre des postes les plus importants dans le domaine du traitement des demandes d'asile sont occupés par des gens de gauche. Le ministre devrait donc veiller à garantir un certain équilibre politique.

loep nemen. 85% van het hangende contentieux bij de Raad van State, betreft vreemdelingendossiers. Dat is niet de kerntaak van de Raad van State die eruit bestond de administratieve handelingen met betrekking tot milieu, tot benoemingen en tot administratieve maatregelen te onderzoeken en daaraan een statuut toe te kennen. Die taak wordt volledig overlast door de zondvloed van dossiers die uit het asielcontentieux komen.

Ik moet uw aandacht nog op twee zaken vestigen. Ten eerste, er is een heel perfide stap in de huidige asielprocedure, te weten het uiterst dringend beroep om medische redenen. Iedereen in de procedure die wordt afgewezen maakt van dat beroep gebruik. Het gaat om ongeveer 15.000 hangende dossiers die ervoor zorgen dat de procedure volledig blokkeert. U dient daar dringende maatregelen te nemen.

Tot slot wil ik het even hebben over de asielinstellingen en de socialistische benoemingspolitiek die daar plaatsgrijpt. Er zijn vier belangrijke entiteiten die deze problematiek mee aansturen. Met uitzondering van de Raad van State.

Ik wil u wel het volgende zeggen...

Le **président**: Nous n'allons pas recommencer une nouvelle interpellation, si vous voulez bien, monsieur De Crem.

14.05 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, omtrent de opvolgingsprocedure van de heer Smet zal ik nog een vraag stellen. Wie zijn echter de vier belangrijkste personen die thans in dit geheel meespelen? Dat zijn de heer Schewebach, die van de PS is en die aan het hoofd van de dienst Vreemdelingenzaken staat en die vervangen is door de heer Rosemont van de sp.a. Het is bijna zeker dat de heer Dirk Van Den Bulck, die ooit adjunct-kabinetschef was van minister Vande Lanotte, de opvolger wordt van de heer Smet, onafgezien van de procedure die men zal toepassen en dat bij de Vaste Beroepscommissie de PS'er Bodart de plak zwaait. U zult dus toch even moeten kijken in welke mate u de opvolgingscyclus van de heer Smet organiseert om te zorgen dat er een evenwicht ontstaat.

Voor het overige heeft u het voordeel van de twijfel. U kan rekenen op onze constructieve medewerking, voor zover u een goed beleid voorstaat.

14.06 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, daarnet heeft mijn collega enigszins denigrerend gedaan over uw voorganger, minister Duquesne. Ik heb dat nooit gedaan. Ik heb de man altijd gerespecteerd. Hij was immers een legalist en een minutieuze jurist. Dat blijkt ook uit de cijfers die u mij hebt verleend.

Wat blijkt immers? Op basis van het artikel 9, 3°, heeft hij tussen 1 januari 2002 en 31 juli 2003 7.396 negatieve beslissingen genomen. Dat wil zeggen dat minister Duquesne wel degelijk heel minutieus heeft nagegaan of iemand in aanmerking kwam voor dat hoogst uitzonderlijke artikel en deze hoogst uitzonderlijke procedure.

14.06 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): L'orateur précédent s'est exprimé en termes dénigrants sur l'ancien ministre Duquesne et je refuse de me livrer à de telles pratiques. Entre le 1er janvier 2002 et le 31 juillet 2003, M. Duquesne a rendu 7.396 avis négatifs sur des demandes fondées sur l'article 9, 3, ce qui prouve qu'il a minutieusement examiné les dossiers.

Mijnheer de minister, wat gebeurt er nu? We moeten elkaar geen Le lobby des avocats 'Open

Liesbeth noemen. Het is de advocatenlobby van Open Grenzen die systematisch al hun klanten naar de dienst Vreemdelingenzaken stuurt om nog een ultieme procedure in te spannen volgens artikel 9, 3°. Vroeger bestond het artikel niet. Ze hebben het echter nu ontdekt als hun laatste strohalm, waaraan ze zich vastklampen. De cijfers liegen er niet om.

Ik zou u nu het volgende willen vragen. Ik zal het ook vragen in mijn motie van aanbeveling. Ik vraag u dat u verhindert dat het artikel 9, 3°, van de wet van 1980 massaal wordt misbruikt om een nieuwe, collectieve regularisatiecampagne door te voeren. Ik vraag u dat u artikel 9, 3°, in hoogst uitzonderlijke gevallen zou toepassen om humanitaire redenen. Dat moet dan gebeuren via duidelijke, beperkende criteria in een omzendbrief.

U hebt mij niet geantwoord of u van plan bent om een nieuwe omzendbrief uit te vaardigen. U hebt verwezen naar de omzendbrief van minister Duquesne van 19 februari 2003. Deze omzendbrief was eigenlijk een verfijning van de brief van de heer Van den Bossche van december 1998. Gaat u verder werken op basis van de brief van minister Duquesne? Wat ons betreft, geeft hij in de brief in feite geen slechte instructies. Dat is natuurlijk op voorwaarde dat ze minutieus worden toegepast.

Wij vragen u een actief opsporings- en repatriëringsbeleid te voeren. U hebt in dat verband niet geantwoord op de controverse tussen u en minister Duquesne. U zegt dat iemand die een beroep doet op artikel 9, 3°, niet kan worden gerepatriëerd. Minister Duquesne zei net het tegenovergestelde. Volgens hem kan zo iemand wel degelijk worden gerepatriëerd.

Mijnheer de minister, tot slot vragen wij u om in het vervolg niet toe te geven aan chantage en aan bezettingen van kerken, en dergelijke. Immers, als iedereen op die manier begint, is er niemand in dit land die de wet op een ordentelijke manier zal willen naleven.

Motions **Moties**

En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées. Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Pieter De Crem et est libellée comme suit:

“La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, recommande au gouvernement

- d'examiner au cas par cas les dossiers de demandeurs d'asile en retard et de ne traiter que les dossiers qui entrent en ligne de compte pour une régularisation en vertu de l'article 9, 3°;
- de réformer la procédure d'asile pour l'abrèger et la rendre plus opérationnelle.”

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Pieter De Crem en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, beveelt de regering aan

- de achterstallige asiëldossiers dossier per dossier te behandelen en enkel die dossiers die voor

Grenzen' recommande systématiquement à ses clients d'invoquer l'article 9, 3, de la loi de 1980.

Le ministre compte-t-il prévenir l'abus massif de cet article? Entend-il suivre la voie tracée par M. Duquesne dans ses circulaires? Envisage-t-il de mener une politique active en matière de recherches et de rapatriement? Le ministre a indiqué que les personnes faisant appel à l'article 9, 3, ne peuvent être rapatriées et ces propos contredisent les affirmations de son prédécesseur. J'espère que le ministre ne cèdera pas au chantage, à l'occupation d'églises ni à d'autres moyens de pression. Dans le cas contraire, plus personne ne respectera la loi en Belgique.

regularisatie in aanmerking komen tengevolge van artikel 9, 3° op deze manier te behandelen;
- de asielprocedure te hervormen tot een korte en werkbare asielprocedure."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Pieter De Crem et Guido Tastenhoye
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l’Intérieur,
demande au gouvernement

- 1) de ne pas abuser massivement de l’article 9, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 pour mener une campagne de régularisation collective;
- 2) de n’appliquer l’article 9, 3° que dans des circonstances très exceptionnelles, conformément à des critères limitatifs précis à définir dans une circulaire;
- 3) de mener une politique active de recherche et de rapatriement à l’égard de tous les étrangers en situation illégale et de tous les demandeurs d’asile déboutés qui séjournent illégalement sur notre territoire;
- 4) de ne pas céder au chantage exercé par exemple sous la forme de grèves de la faim et d’occupations d’églises.”

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Pieter De Crem en Guido Tastenhoye
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt aan de regering om

- 1) artikel 9 § 3 van de wet van 15 december 1980 niet massaal te misbruiken om een collectieve regularisatiecampagne door te voeren;
- 2) artikel 9 § 3 slechts in hoogst uitzonderlijke gevallen toe te passen, en dit via de duidelijke beperkende criteria van een omzendbrief;
- 3) om een actief opsporings- en repatriëringsbeleid te voeren voor alle illegalen en uitgeprocedeerde asielzoekers die onwettig op ons grondgebied verblijven;
- 4) niet toe te geven aan chantage, zoals hongerstaking en bezetting van kerken.”

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Willy Cortois et Eric Libert.

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Willy Cortois en Eric Libert.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.
Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

*La réunion publique de commission est levée à 12.54 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.54 uur.*